ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம:

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்:—திவான் பகதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.

ஸம்புடம் 9.] காளயுக்தி௵ தை௴ [ஸஞ்சிகை 4.

த்ரிபுவனகமனம் தமாலவர்ணம் ரவிகரகௌரவராம்பரம்
ததானே - வபுரலககுலாவ்ருதானனாப்ஜம் விஜயஸகே
ரதிரஸ்து மேனவத்யா ॥ [ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள்.

மோக்ஷ தர்மத்தில் வெளியிடப்பட்ட ஏகாந்திகள் மதம்.

"ப்ரயாணகாலே கிம் ஜப்யம் மோக்ஷிபிஸ்தத்வசிந்தகை: ।
கிஞ்சாநுஸ்மரந் குருஶ்ரேஷ்ட மரணே பர்யுபஸ்திதே । ப்ராப்நுயாத் பரமாம் ஸித்திம்" [தத்வத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்கின்ற முமுக்ஷுக்கள் மரணகாலத்தில் யாது ஜபிக்கவேண்டும். பரமபத ப்ராப்தியின்பொருட்டு எதை ஸ்மரிக்கவேண்டும்?] என்று யுதிஷ்டிரர் மறுபடி கேட்கவும், பீஷ்மர் ஸ்ரீவத்ஸாங்கனையும், ஜகத்காரணனையும், அநந்தனையும், லோகஸாக்ஷியாயுமிருக்கும் நாராயணனையே நாரதர் அவ்விஷயத்தில் கேட்டபின்தனரென்று ப்ரஸ்தாபிக்கத் தொடங்கினார். அந்தவிஷயத்தில், 'ஓங்காரமக்ரத: க்ருத்வா மாம் நமஸ்க்ருத்ய நாரத । ஏகாக்ர: ப்ரயதோ பூத்வா இமம் மந்த்ரமுதீரயேத் ॥ ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாயேதி ;' என்கிறபடியே பத்ர்யா

ஸ்ரமவாஸியாயிருந்த பகவான் நாரதர்க்கு உபதேசம் செய்தருளினர்.

அதன்பிறகு நாரதர் செய்த பகவத்ஸ்தோத்ரத்தைக் கிஞ்சித் விவரிக்கின்றோம்:—முடிவற்ற நித்யனை, முதலாம் புருஷோத்தமனை, வ்யாபகனான பரஸ்வரூபனைக் கைகளைக் கூப்பி வணங்குகின்றேன். முதல்வனை, லோகஸாக்ஷியை, ஈசனை, புண்டரீகநயநனை, பக்தர்க்கு இரங்கும் விஷ்ணுவைச் சரணமடைகின்றேன். லோகநாதனை, ஸஹஸ்ராக்ஷனை, அத்புதனை, முக்காலத்துக்கும் ஈசனையடைகின்றேன். ஸர்வலோகத்தையும் உண்டாக்கினவனை, அநந்தனை, யாவையும் காண்பவனை, பத்மநாபனை, ஹ்ருஷீகேசனை, ஸத்யஸ்வரூபியை, அச்யுதனை ப்ரபத்தி செய்கின்றேன். யாவற்றையும் உள்ளடக்கினவனை, பரர்க்கும்பரனை, ஆத்யந்த மற்றவனை, ஸூர்யஜ்யோதியை அடைகின்றேன். அநந்தபிரஸ்கனான மஹாபுருஷனை, ஸூக்ஷ்மனை, அசலனை, யாவரும் விரும்பும் அபயப்ரதனை, நாராயணனை, ஸர்வதத்வங்கட்கும் இருப்பிடமானவனை, சாஸ்வதனான ஈஸ்வரனைச் சரணமடைகின்றேன். இவையாவும் எவனால் வ்யாப்தமோ, எல்லாவற்றிற்கும் எவன் ப்ரபுவோ, பரர்க்கும் அவரர்க்கும் குருவான அந்த விஷ்ணு எனக்கிரங்கட்டும். எவனிடம் ப்ரஹ்மா உத்பந்நரோ, எவனிடம் வேதங்கள் உண்டானவோ, யாவர்க்கும் ஆத்மாவான அந்த விஷ்ணு எனக்கு இரங்கட்டும். ‘ய: [illegible] ॥’ ஸர்வ சராசரங்களும், லோகங்களும், ப்ரஹ்மா முதலான ஸர்வ தேவதைகளும் லயமடைந்த மஹாப்ரளயம் பூர்வத்தில் ப்ராப்தமாக, மஹாபூதங்கள் முழுகிப்போக, மஹத் ப்ரக்ருதியில் மறைந்துபோக, விஸ்வாத்மாவாய், யாவனொருவன் இருந்தானோ, அந்த விஷ்ணு என்னிடம் க்ருபைபண்ணட்டும். ஆநந்த்யம், ஸர்வதேச ஸர்வகாலவ்யாப்தி, மோக்ஷப்ரதத்வம், வைபவம், நித்யவிபூதியிலே த்ரிவ்யூஹஸ்திதியும், லீலாவிபூதிக்கு அநிருத்தனென்றும்

நாராயணனென்றும் சொல்லப்பட்டரூபம் காரணமாயிருப்பதையும் விவரிக்கின்ற முதல் நான்கு மந்த்ரங்களாலும், ப்ரஹ்மாண்டமென்றும் ப்ரக்ருதி புருஷர்களென்றும் சொல்லப்பட்ட ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியை விவரிக்கும் இரண்டாவது நாலு மந்த்ரங்களாலும், ஜகத்தின் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியை விவரிக்கின்ற பின்வருகின்ற ஏழு ருக்குக்களாலும், ஸ்வவைபவத்தையும் ஸ்வப்ராப்தி ஸாதநத்தையும் விவரிக்கின்ற ‘வேதாஹமேதம் .... அயநாய வித்யதே’ எனும் வாக்யங்களாலும், ஸ்ருஷ்டி ப்ரதிபாதக ஸூக்தங்களின் ஸங்க்ரஹார்த்தத்தையும், மோக்ஷத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் பாகங்களின் ஸங்க்ரஹார்த்தத்தையும் சொல்லும் ‘யஜ்ஞேந யஜ்ஞமயஜந்த’ எனும் வாக்யங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட விஷ்ணு என்னை அநுக்ரஹிக்கட்டும். ப்ரஹ்ம ருத்ரேந்த்ராதிகளுடைய தேஜஸ்ஸுக்களை வ்ருத்திசெய்பவனும், ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்கட்கும் இருப்பிடமானவனும், பர்ஜந்யன், பூமி காலம் தர்மம் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி முதலான ஸர்வத்தையும் ரூபமாக உடையவனும், யோகம் முதலிய ஸர்வத்துக்கும் ஆஶ்ரயமானவனும், வரதனும், யஜ்ஞத்தைக் கர்ப்பமாயுடையவனும், ஸ்வர்ணமயமான திருமேனியுடையவனும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞத்தை ரூபமாயுடையவனும், சதுர்மூர்த்தியும், பரமப்ராப்யனும, லக்ஷ்மீநிவாஸனும், பார்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டவனும், வாஸுதேவனும், வ்யாதி மரணம் முதலானவை யில்லாதவனும், ரூபமற்றவனும், ப்ரபஞ்சத்தை ரூபமாயுடையவனும், ஜ்ஞாநஸாகரனுமாகிய உன்னை வணங்குகின்றேன். அவ்யக்தத்தினின்று வ்யக்தமான ஸர்வப்ரபஞ்சமும் உண்டாயது; ஸர்வவிகார ரஹிதனான பகவான் அவ்யக்தத்தைக்காட்டிலும் பரன்; அவனுக்குப் பரமான தொன்றுமில்லை; அவனைச் சரணமடைகின்றேன். ப்ரதாநமுமில்லை; அதற்கும் பெரிதானவனும், மரணமற்றவனும், சைதந்ய ஸ்வபாவமுள்ளவனுமான புருஷனெனும் ஜீவனுமில்லை; இவற்றிக்கும் மேற்பட்டவனைச் சரணமடைகின்றேன். ‘[illegible] ப்ரஹ்மேஶாநாதய: ப்ரபும் । [illegible] ஶரணம் மம: । [illegible] ஜ்ஞாநம் யஸ்ய நாராயணா: । [illegible] ஶரணம் மம: ।’ ப்ரஹ்மா சிவன் முதலான தேவர்கள்

எந்த ப்ரபுவைப்பற்றி நித்யம் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தும், அவனுடைய தத்வநிஸ்சயத்தை இன்னும் அறிந்தார்களில்லையோ, அவனைச் சரணமடைகின்றேன். இந்த்ரியங்களை வஸப்படுத்தி, பகவத்விஷய ஜ்ஞாநத்தை அடைந்து, அவனுடைய த்யாநத்தை இடைவிடாமல் செய்கின்ற மஹாத்மாக்கள், எவனை யடைந்து மறுபடி ஸம்ஸரிக்கின்றார்களில்லையோ, அவனைச் சரணமடைகின்றேன். அறியக்கூடாதவனும், நிர்க்குணனும், நித்யனும், ஏகாம்ஸத்தால் ஜகத் முழுவதும் வ்யாபித்து நிற்பவனுமான விபுவைச் சரணமடைகின்றேன். எவன் ஸோமஸூர்யாக்நி மயமாயும், தாராமயமாயும், ஆகாசத்தில் தேஜோரூபியாய் ப்ரகாசிக்கின்றானோ, எவன் கல்யாணகுணங்கட்கெல்லாம் மூலமாயும், ஹேயகுண ரஹிதனும், ஆதியாயும், லக்ஷ்மீவானும், பிறப்பற்றும், சேதநனும், ஸூக்ஷ்மனும், ஸர்வ வ்யாபியாயும், மஹாத்மாவாயும் இருக்கின்றானோ, ஸாங்க்யரும், யோகஸாஸ்த்ர நிஷ்டர்களும், இதர ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களும், ஸித்தர்களும், பரமர்ஷிகளும், எவனை உபாஸித்து விமுக்தராகின்றனரோ, அந்தமஹாத்மா என்னிடம்க்ருபைபண்ணட்டும். ஐந்துத்வாரங்களால் ஐந்து ப்ரகாரமாக ப்ரக்ருதியை அநுபவிக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனாய், மஹத்தையும் ப்ராக்ருதகுணங்களையும் அநுபவிப்பவனாய், அவ்யக்தனாய், ஸர்வாதிஷ்டாதாவாய், அசிந்த்யனாய், ஸதஸத்பரனாய், ஓரிடத்தில் அல்லனாய், ப்ரக்ருதிக்கு ஈஸனாயுமிருக்கும் மஹாத்மா க்ருபை பண்ணட்டும். ஸூர்யமத்யே ஸோமனிருக்கின்றான்; ஸோமனுக்கும் மத்யே ப்ரக்ருதி விலக்ஷணமாய் ப்ரகாசிக்கும் ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபன் ப்ரஸாதம் பண்ணட்டும். எங்கும் நிறைந்தவனே! யாவுமாய் நிற்பவனே! ஸர்வத்ர தர்சிப்பவனே! ஸர்வஜ்ஞனே! விகாரமற்றவனே! ஸாக்ஷியே! ஸர்வக்ஷேத்ரத்திலும் நிலைத்திருப்பவனே! இந்த்ரியங்களுக்கு எட்டாதவனே! உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன். வ்யக்தமான லிங்கங்களால் அநுமிக்கக்கூடாதவனே! உன்னை அறியாதவர்கள் ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கமாட்டார்கள். காமத்தையும் க்ரோதத்தையும் விலக்கி, ஆசையையும் த்வேஷத்தையும் செம்மையாக விட்டொழிந்து, அந்யபக்தியை ஒழித்துப் புநர்பவ அநர்ஹர்களான த்விஜர்கள் உன்னை அறிகின்றார்கள். ஏகாந்திகளாய், த்வந்த்வாதீதர்களாய், நிஷ்காமகர்மாநுஷ்டாநம் செய்பவர்களாய், ஜ்ஞாநாக்நியால் எரிக்கப்பட்ட இதர கர்மமுடையவர்களாய், உனையே சிந்திப்பவர்கள்

உன்னை அடைகின்றனர். சரீரமற்றும், யாவத் சரீரங்களில் இருப்பவனும்,ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் ஸமனுயிருப்பவனுமான உன்னைப் புண்ய பாப விநிர்முக்தர்களான பக்தர்கள் அடைகின்றனர். அவ்யக்தம் புத்தி அஹங்காரம் மநஸ் மஹாபூதங்கள் இந்த்ரியங்கள் இவை உன்னிடமும், அவற்றுள் நீயும்நிற்க, அவற்றுள் நீ யிலையே! உன்னிடம் அவையுமில்லை. ஸர்வ பூதங்களுக்கும் நீ ஸமன். நீ விரும்புபவனுமில்லை, வெறுப்பவனுமில்லை. என் மனத்தை வேறிடம் விடாமல் உன்னிடம் பக்திகொண்டு, நீ ஸமமாக நிற்கும் ஸர்வபூதங்களிடமும் ஸமபுத்தி உண்டாகும்படி ப்ரார்த்திக்கின்றேன். இந்தச் சராசரம் யாவும்,சதுர்விதபூதவர்க்கங்களும், ஸூத்ரத்தில் மணிகளைப்போல் உன்னுலேயே உன்னில் கோக்கப்பட்டுள. ஸ்ருஷ்டிக்கின்றாய்,ஸ்ருஷ்டமான பதார்த்தங்களை அநுபவிக்கின்றாய்; நிஸ்சலனுயிருக்கின்றாய்; நீ தத்வமன்று (அதாவது, இன்னதென்று அறியக்கூடாதவன்;) ஆகிலும் தத்வமெனச் சொல்லப்படுகிறாய். நீ கர்த்தாவன்று; நிஸ்சலமான ஹேதுவுமாகின்றாய்; ஒவ்வொரு ஆத்மாவினிடமும் தனித்தனியே இருக்கின்றாய். பூததத்வங்களையும் குணங்களையும் அதிக்ரமித்த உனக்குப் பூதங்களோடு ஸம்பந்தமில்லை. முக்குணங்களோடு அஹங்காரத்தாலோ, புத்தியினுலோ, உனக்கு ஸம்யோகமில்லை உனக்கு மோக்ஷமுமில்லை, ஆரம்பமுமில்லை, ஜந்மமுமில்லை; ஸர்வத்ர நிற்பவனே! ஜராமரண மோக்ஷத்தின் பொருட்டு உன்னைச் சரணமடைகின்றேன். ஹே ஜகந்நாத! நீ ஸர்வேஸ்வரனுய் இருக்கின்றாய்; ஜகத்தைக்காட்டிலும் பரமனென்று சொல்லப்படுகின்றாய். ஸர்வ தேவாதிராஜ! பக்தர்களுடைய ஹிதத்தைப்பற்றி நீ சிந்திப்பாயாக! விஷயங்களோடும், இந்த்ரியங்களோடும் எனக்கு இனி ஸம்பந்தம் வேண்டாம். ப்ருதிவீயினிடம் கந்தம் செல்லட்டும்; ஜலத்தினிடம் ரஸம் போகட்டும்; தேஜஸ் அக்நியிடம் லயிக்கட்டும்; ஸ்பர்பம் வாயுவைச் சேரட்டும்; ஸ்ரோத்ரம் ஆகாசத்தில் முழுகட்டும்; மநஸ் வைகாரிகாஹங்காரத்தில் லயிக்கட்டும்; இந்த்ரியங்கள் அவ்வவற்றினுடைய காரணங்களில் மறையட்டும்; ப்ருதிவீ ஜலத்திலும், ஜலம் அக்நியிலும், அக்நி வாயுவிலும், வாயு ஆகாசத்திலும், ஆகாசம் மநஸ்ஸிலும், மநஸ்ஸர்வசரீரங்களுக்கும்ப்ரமையுண்டாக்கும்அஹங்காரத்திலும், அஹங்காரம் புத்தியிலும், புத்தி அவ்யக்தத்திலும் லயிக்கட்டும், ப்ரதாநம் ஸ்வரூபத்தையடைய, குணங்கள் ஸமமாக மூன்றிலும்

பரவ, எனக்கு ஸர்வ இந்த்ரியங்களுடையவும், குணங்களுடையவும், மஹாபூதங்களுடையவும் வியோகம் உண்டாகும். உனது ப்ரக்ருஷ்டமும் அத்விதீயமுமான பதத்தை நான் அபேக்ஷிக்கிறேன்; உன்னுடன் நான் ஒன்றாக வேண்டும்; எனக்குப் புநர்ஜந்மம் வராதிருக்கவும். எனது புத்தி உன்னிடம் நிலைக்கவும்; எனது இந்த்ரியங்கள் உன்னிடம் செல்லவும்; உனக்கே பக்தனாய், உன்னையே பரமப்ராப்யமாகக் கொண்டவனாய், எனக்கு மரணம் ஸமீபிக்கையில் உன்னையே நான் ஸ்மரிப்பேனாக! ப்ராசீந கர்ம பலனாக ஸம்பவிக்கக்கூடிய வ்யாதிகள் என் சரீரத்தில் நிலைக்கட்டும்; துக்கங்கள் என்னை ஹிம்ஸிக்கட்டும்; எனது ருணம் யாவும் என்னைவிட்டொழியட்டும். தேவேஶ! இடைவிடாமல் த்யாநிக்கப்பட்டாய்: எனக்குப் புநர்ஜந்மம் வரவேண்டாம். ஆதலால் கடன்கள் கழியும்படிக் கர்மபலங்களை அநுபவிக்க வேண்டுகின்றேன். பூர்வம் நான் ஆர்ஜித்த துன்பங்கள் யாவும் என்னைவிடவேண்டாம்; அக்ருணனாய் அந்த வைஷ்ணவம் பரமபதத்தை அடைய இச்சிக்கின்றேன்.

இவ்வண்ணம் நாரதக்ருத பகவத் ஸ்தோத்ரத்தை ஒரு ப்ரகாரமாக விவரித்தோம். பதரிகாஶ்ரமவாஸியான பகவான் தனக்கும் வைகுண்டநிலயனுக்கும் பேதமில்லை யென்பதை வெளிப்படுத்தி, இந்த்ரியங்களையும், மநஸ்ஸையும் புத்தியையும் வஶீகரணம் செய்தவன்தான் புத்தியினால் பராத்பரனைத் தர்சிப்பன் என்றும், புத்திக்குப் பரமானவனை அவ்வண்ணம் அடைந்து அபுநர்பவத்தையும் ஸம்பாதித்துக்கொள்வான் என்றும், பாபகர்மங்களைப் புரிந்தவனுக்கும் மரணகாலத்தில் பகவத் ஸ்மரணம் நேரிட்டதாகில் அவன் பரமகதியை அடைவான் என்றும், 'ஓம் நமோ பகவதே நமஸ்ஸர்வவிதாம் வராயாச்யுதாய । நாராயணாய ஜகதாமாதிநிஷ்டாய ஶாஶ்வதே । ஊர்த்வம் நிஷ்க்ரமதோ மே விஷ்ணோ ஹ்ருதயம் தத் । ஸம்விஶந்து விஶ்வேஶ்வம் ...' என்றும், அஹங்காரத்தை ஆஶ்ரயித்து யஜ்ஞாதிக்ரியைகள் செய்தால், அவற்றின் பலத்தை அநுபவித்துப் பிறகு புநர்ஜந்மத்தை யடையவேண்டும்' என்றும், 'யஜ்ஞ ... தபஶ்சர்ய வாயநாநி ...

ஷா:' என்றும், ஆதலால் அவற்றில் பலாகாங்க்ஷையைக் கழித்து அவற்றை அநுபவிக்கவேண்டு மென்றும், ஶ்வபாகனுயிருந்தாலும் பகவத்பக்தன் ஶ்ரத்தையோடு 'நமஃ' என்று சொன்னுைகில் அவனுக்கு அக்ஷயமான லோகப்ராப்தி யுண்டாமென்றும், ஆதலால் கைமுதிக ந்யாயத்தால் ஸாதகர்களாய், நியமத்தோடும் ஶ்ரத்தையோடும் வஶீக்ருதபுத்தியோடும் என்னை யாஶ்ரயித்து என்னுடைய ஆராதநத்தைச் செய்பவர்கள் என்னையடைவர்கள் என்றும், 'ஸர்வகர்மங்களும் ஆதியையும் அந்தத்தையும் உடையன; எனது பக்தனே அம்ருதாநுபவம் செய்வன்' என்றும், 'ஹே தேவர்ஷியே! ஆலஸ்யத்தைப்போக்கி என்னைத் திநமும் த்யாநிப்பாய்; ஸித்தியைப் பொருந்துவாய்; எனது பரமபதத்தை ஸாக்ஷாத்கரிப்பாய்' என்றும், அஜ்ஞாநிகட்குத் தர்மோபதேசம் செய்து எவன் ஜ்ஞாநப்ரதாநம் செய்கின்றுனே அவனுக்கு ப்ருதிவீ முழுதும் தாநம் செய்த பலத்தைக்காட்டிலும் மேற்பட்ட ஸுக்ருதம் உண்டு என்றும், ஆதலால் ஸாதுக்களுக்கு ஸம்ஸார மோசநத்தை விளைவிக்கும் ஜ்ஞாநப்ரதாநம் செய்து, ஶ்ரேயஸ்ஸையும் வீர்யத்தையும் அடைவர் என்றும், எனது பக்தர்களால் அடையப்பட்ட பதமானது பத்து லக்ஷம் அஶ்வமேதயாகம் செய்தவர்க்கும் அதிககாதென்றும், ஸ்ரீ பகவான் சொல்லிமுடித்தார்.

இவ்வண்ணம் புராணகதையை விவரித்துவிட்டுப் பீஷ்மர், 'ஓ தர்மபுத்ர! நீயும் குணங்கடந்த பரமபுருஷனை ஒரே மனதாய் ஸர்வ பாவங்களுடன் த்யாநம்செய். நான் நாரதரிடம் அவர்க்கு நாராயண ருஷி உரைத்ததைக் கேட்டு நாராயணருஷியினிடம் மிகவும் ஏகாந்த பக்தனுனேன். நாராயணருஷியைத் தசவர்ஷம் இதை ஜபித்துக்கொண்டு உபாஸித்தால் ஒருவன் வைஷ்ணவ பரமபதத்தை யடைவன்: ஜநார்த்தந பக்தனுக்குப் பஹுமந்த்ரங்களால் ஆகவேண்டியதென்? 'நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரு ஸர்வார்த்தஸாதகஃ।' பரமரஹஸ்யமான இம்மந்த்ரத்தை அத்யயநம் செய்பவன் நிஷ்டையுடன் கூடிய புத்தியை அடைந்து, ஸர்வதுக்கங்களையும் கடந்து, ராஜஜ்வராதிகளைப் போக்கிப் பரம ஸுகத்தைப்பொருந்துவன்' என்று உபதேசம் செய்தனர்.

ஸ்ரீ:

நமது ஸபையின் எட்டாவது மஹாஸங்கம்.

நமது ஸபையின் எட்டாவது வார்ஷிக மஹா ஸங்கம் சென்ற மார்கழி மாஸம் 13, 14, 15, 16-தேதிகளில் ஸ்ரீ காஞ்சீபூர்ணனுடைய அவதாரஸ்தலமாகிய பூவிருந்தவல்லியில் ஸர்வப்ரகாரமான அதிசயத்துடன் நடந்தேறியது. நமது ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களான வித்வசிரோமணிகளில் பலர் அந்த ஸதஸ்ஸை அலங்கரித்து, ஸம்ப்ரதாய விஷயங்களைப் பற்றிப் பல உபந்யாஸங்கள் பண்ணி ஸதஸ்யர்களை அநுக்ரஹித்தார்கள். ஸதஸ்ஸின் பொருட்டு எழுந்தருளின ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய ஸங்க்யை இதற்குமுன் நடந்த ஸர்வ ஸங்கங்களைக் காட்டிலும் அதிக்ரமித்து நின்றது. ஸதஸ்ஸில் நடந்த உபந்யாஸங்கள், பண்டித பாமரர்களான ஸர்வர்க்கும் மிகவும் ஆஹ்லாதகரமாய் இருக்கையிலும், ஸம்ப்ரதாய பரிசயமற்றவர்க்கும் ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஈஷத் விஸ்வாஸத்தையும் கௌரவத்தையும் ஜநிப்பித்தன வென்பதை யாம் நேரில் அறிந்தோம். உபயகலாநிஷ்டர்களான பல ஸ்வாமிகள் ஸதஸ்ஸுக்கு எழுந்தருளி, கலாப்ரயுக்தமான வைஷம்யலேஶத்துக்கும் ப்ரகாசமின்றி, யதிஸார்வபௌமனுடைய ஸம்பந்த மொன்றினாலேயே தமக்குள் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டிய ஸௌஹார்த்தத்தை மிகவும் ஆவிஷ்கரித்த விஷயத்தை யாம் கண்டு களிப்புற்றோம். இந்த மஹா ஸங்கத்தால் பூவிருந்தவல்லிக்கு ஏற்பட்ட ஏற்றமானது 'முன்னிருந்ததுமன்று, பின்னுண்டாகக்கூடியதுமன்று' என யாவரும் யோசிக்க இடந்தந்தது. இது மீளவும் உண்டாகவேண்டுமாகில், ஸ்ரீ காஞ்சீபூர்ணனுடைய வர்ஷோத்ஸவத்தைப் பாகவத ஸம்ருத்தியாலும், ப்ராஜ்ஞர்களைக்கொண்டு ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களின் ப்ரகாசத்தைச் செய்வித்தும், ஸர்வத்ர மித்ரபாவத்தைப் பரவச் செய்யக்கூடிய ஸாமக்ரிகளைச் சேர்ப்பித்தும், அது ஏற்படவேண்டுமென்பதை ஆஸ்திகர்கள் சிந்திக்கக்கடவர்,

மஹாஸங்கம் மிகுந்த சிறப்புடன் நடந்தேறியதென்றால், அதனுடைய நிர்வாஹத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஸ்வாமிகளுக்கு விசேஷ ஶ்ரமம் உண்டாயிருந்ததென்பது ஊஹிக்கத்தக்க விஷயமே. பகவத் ராமாநுஜஸித்தாந்தமெனப்பட்ட வைதிக ஸம்ப்ரதாயத்தைத் தத்காலம் பாதுகாக்கும் பல பண்டிதர்களும், அவர்களிடம் விஶ்வாஸம்பொருந்திய ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களும், ஸதஸ்ஸில் ப்ரகாசிக்கவேண்டிய ப்ரயத்நங்களை முற்றிலும் ஏற்றுக்கொண்ட ஸ்ரீ. உப. வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமியினிடம் ஸபையார்யாவரும் மிகவும் க்ருதஜ்ஞதையைப் பாராட்டவேண்டியவர்களே! ஸர்வ பதார்த்தங்களும் என்றுமில்லாதபடி விலையுயர்ந்து, கிடைப்பதற்கும் அரிதாகப் போந்து, துர்பிக்ஷத்தால் தேசமானது பீடிக்கப்பட்ட காலத்திலும், ஸங்க்யாதீதராக எழுந்தருளிய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் யாவரையும் மிகவும் த்ருப்திகரமாக ஆராதித்த ஸ்வாமிகளுடைய கைங்கர்ய விசேஷத்தைப்பற்றி விஸ்மயமடையாதவர் ஒருவருமில்லை. மெய் வருத்தம் பாராமல், பசிநோக்காமல், கண் துஞ்சாமல், அதிதிகளுடைய உபசாரத்தை அனைவரும் ஸந்தோஷிக்கும்படி மேற்கொண்ட ஸ்ரீ. உப. கந்தாடை கோபாலாசார்யர்க்கும், ஸ்ரீ. உப. நரஸிம்ஹபுரம் ஸ்ரீநிவாஸபட்ராசார்யர்க்கும் ஸபையாருடைய க்ருதஜ்ஞதையை இதன் மூலமாக நாம் வெளியிடுகின்றோம். அவர்களால் நம் ஸபையார் க்ருதார்த்தர்களானார்கள்; ஸபையாரால் அவர்கள் என்றும் அக்ருதார்த்தர்களாகத்தான் இருக்க ப்ராப்தம். ஆனாலும், இந்த மஹா கைங்கர்யமானது ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமென்றே அவர்களால் மதிக்கத்தக்கது. இந்தக் கைங்கர்யத்தினுடைய மஹிமையானது அந்ய ப்ரயோஜநாபேக்ஷையைக் கர்த்தாக்களுடைய சித்தத்தினின்று விலக்கக்கூடியது.

இப்படி ஓர் வர்ஷோத்ஸவத்தை நடத்துவதால் உண்டாகும் குணம் யாது? நாலுநாள் வேடிக்கையால் ஸம்ப்ரதாயம் ரக்ஷிக்கப்பட்டதாமோ? என்று யோசனைகள் உண்டாகக்கூடியதே. இதற்கு யதாஶக்தி ஸமாதாநம் யோசிக்கின்றோம்.

பாஶ்சாத்யர் லோகத்தை ஆக்ரமித்துவிட்டபடியால், அவர்கள் வித்யையும் லோகத்தை ஆக்ரமித்துவிட்டது. ஆங்கிலேய ராஜாங்கத்தில் ஆங்கிலேய வித்யைதான் வ்ருத்திகளுக்கு ஸாதகமாய் நிற்கின்றது. வ்ருத்திஹீநமான ஆர்யவித்யையில், ஆர்ய

ஜனங்களும் விமுகர்களாய் நிற்கின்றார்கள். அவ்வித்யையில் அபிமானமுள்ளவர்கள் அதை இயன்றமட்டும் ரக்ஷிக்கமுயல்வது ஸஹஜமன்றோ? நமது ப்ரயத்நம் அத்தகையது. ஶக்திக்கியன்றமட்டும் அதை நாம் செய்கின்றோம். அதை ஸமீசீந ப்ரயத்நமாக நாம் கருதுகின்றோம். அதனால் நாம் துர்க்கதியை அடையமாட்டோம். அதனுடைய பலம் ஸர்வேஶ்வராதீநம்.

தேஹாதிரிக்தனான ஆத்மாவின் ஸத்பாவத்தில் விஶ்வாஸமுள்ளவர்கள், அவ்வாத்மஸ்வரூப யாதாத்ம்யத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, அந்த ஸ்வரூப ப்ராப்திஸாதநங்களில் முயல்வது யுக்தமென்பதை யார் மறுக்கவொண்ணும்? ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்துக்கும், தத்ப்ராப்தி ஸாதநங்களான உபாயங்களுக்கும், பாஶ்சாத்ய வித்யையானது பகு ப்ரகாரமாக ப்ரதிபந்தகமாய் நிலைக்கின்றது. ஜீவநார்த்தம் அவ்வித்யையை அப்யஸித்தபோதிலும் ஸ்வரூபத்தை ரக்ஷிக்கக்கூடியதான ஒரு சித்தவ்ருத்தியை நம்மவர்கள் ஸம்பாதித்தார்களாகில் அது ஸந்தோஷிக்கத்தக்கதே. அந்த சித்தவ்ருத்திக்கு ஒரு அங்குரத்தையாவது நமது வர்ஷோத்ஸவம் சிலர்க்கு விளைவிக்குமென்று நாம் கருதுகின்றனம். பாஶ்சாத்ய விஶ்வாஸங்களிலும் ஆசாரங்களிலும் ரமித்தவர்களெனத் தமது ஆசாரங்களால் காணப்படும் சிலர், ஸதஸ்ஸில் நடந்த உபந்யாஸங்களைக் கேட்டபிறகு, தாம் ஜநித்த ஸம்ப்ரதாயத்தின் குணங்களைப்பற்றி ஶ்லாகித்துக்கொண்டு, அவற்றைத் தாம் முன்னே யறிந்துகொள்ளாததைப்பற்றி அநுதாபப்பட்ட ரீதியாகப் பூவிருந்தவல்லி குளக்கரையில் ஸம்பாஷிக்கவும் நாம் கேட்டோம். யத்ருச்சாஸுக்ருதமிருந்து,பகவத்கடாக்ஷம் ப்ரவர்த்திதீததாகில்,அவர்களும்நல்வழி நடக்க அமையாதோ? யாரேனுமொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவனுக்கு ஸாதுக்களிடம் முன்னிருந்த வைமுக்யம் நீங்கினாலும், நீங்கி ஆபிமுக்யம் அங்குரித்தாலும், பிறகு ஸாதுக்களுடன் ஸம்பாஷணம் நேர்ந்தாலும், நமது மஹாஸங்கம் வீணில் நடந்ததென்று யோசிக்க இடமில்லை.

தத்காலம் நமது ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஶ்ரேஷ்டதமர்களென்று கொண்டாடப்பட்ட ஸ்வாமிகளைப் பல ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் ஸமகாலத்தில் தர்சிக்க அவகாசம் கிடைத்தது. இது ஒரு ஸுக்ருத பலமின்றாதோ? 'நஹ்யம்மயாநி தீர்த்தாநி நதேவா ம்ருச்சிலாமயா:

யா: । தே புநந்த்யுருகாலேந தர்ஶநாதேவ ஸாதவ: ।' என்கிறபடியே, புண்யதீர்த்த ஸ்நாநமும், ம்ருத்ஶிலா நிர்மித விக்ரஹரூப தேவதா ஸேவையும், சிரகால பரிசயத்தால் பாபநிவ்ருத்தி ஹேதுக்களாகும்; ஸாதுக்கள் தர்சநம் தத்க்ஷணமே பாவநத்வத்தை உண்டாக்கிவிடும். ஆகையாலன்றோ க்ருத க்ருத்யனுக்கு தக்க வாஸஸ்தலங்களை யோசிக்குமிடம், பகவதைகாந்த்யத்தில் வ்யவஸித புத்தியுடைய ஒரு மஹான் வஸிக்குமிடத்தை முக்யமாக ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஸாதித்தருளினர்; மேலும், ருஷிகளால் ப்ரஶம்ஸிக்கப்பட்ட திவ்யதேசங்கட்கும் பாகவத ஸம்ருத்தியாகின்ற ஔசித்யாதிஶயத்தால்தான் ஏற்றமுண்டானதாகத் திருவுள்ளம் பற்றினர். ஆதலால், மஹாஸுக்ருத ப்ரயோஜநமாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஸாதுக்களுடைய தர்ஶநம் நம்மவர்க்கு லபிக்கும்படி ஏற்பட்ட மஹாஸங்கம் வீணில் நடந்ததாமோ?

பாகவதர்களுடைய ஆராதநமும் பஹு புண்யபலமாக ஸதஸ்ஸை நிர்வஹித்தவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கவேண்டும். ஏகாந்திகள் த்ருப்தராகில் வாஸுதேவன் துஷ்டனாகின்றான். பகவதாராதநமாகப் பண்ணப்பட்ட யஜ்ஞாதிகளில், ஹவிஸ்ஸுக்கள் அக்நியை முகமாயுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கென்றே ஸமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. ஆனாலும், நிஷ்காம கர்மாநுஷ்டாநத்தால் பகவதாராதநபரர்களாய்ப் பரமைகாந்திகளாய் இருக்கும் ப்ராஹ்மணர்கள் க்ருதமிஶ்ரமான பாயஸாதிகளால் ஆராதிக்கப்படும்போது, ரஸாஸ்வாதநபூர்வகமாக அந்த ப்ரஹ்மவித்துகள் அப்பாயஸாதிகளைப் புஜிக்கையில், ஸ்ரீ வாஸுதேவன் இன்னும் விஶேஷமாக ஸ்வயமே ஆராதிக்கப்பட்டதுபோல் ப்ரீதனாகின்றான். இவ்விஷயம் 'நாஹம் ததாத்மி யஜமாந ஹவிர்விதாநே ஶ்சுதத்க்ருதப்லுதமதந் ஹுதபுங்முகேந । யத்ப்ராஹ்மணஸ்ய முகதஶ்சரதோऽநுகாஸம் துஷ்டஸ்ய மய்யவஹிதைர் நிஜகர்மபாகை: ।' என்கிற ஸ்ரீ பாகவத ஶ்லோகத்தால், பகவத் ஸம்மதமென்றே கொண்டாடப்படுகின்றது. ஆதலால், ப்ரமாண ஶரணர்களுக்கு மஹாஸங்க நிர்வாஹத்தால் நேரிட்ட தேஹஶ்ரமமும் அர்த்தவ்யயமும் பக்வத்

பாகவதகைங்கர்யத்தின் பொருட்டென்று விஸ்வஸிக்கக் குறையில்லை.

ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களில் ஸமுதாய ஜ்ஞானமுள்ளவர்களும், அஃதின்றியே அந்த அர்த்தங்களைக் கேட்க ஆசைகொண்டவர்களும் ஸந்தோஷிக்கும்படியும், இதைப் பெற்றோமென உகந்தவர்களாய்ப் பிற்காலங்களில் விசேஷார்த்தங்களை ஜ்ஞாதாக்களிடம் கேட்கவேண்டுமென்று ஆசைகொள்ளும்படியும், ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசனங்கள் நாலு தினங்கள் வரையில் ஸதஸ்ஸில் நடந்ததையே இந்த ஸபஸ் கூடியதற்கு ப்ரதம ப்ரயோஜனமென்று யாம் கருதுகின்றோம். யாவதர்த்தங்களும் ஸ்ரீ கோசங்களில் ரக்ஷிக்கப்பட்டு நின்றால், அர்த்தங்களுடைய ஜ்ஞானம் லோகத்தார்க்கு உண்டாவது எப்படி? ஜ்ஞாதாக்கள் அவற்றை எடுத்துரைத்தால் தான் அவை ஸாமாந்ய ஜனங்களுடைய புத்திக்குள் ப்ரவேசிக்கப் பொருந்தும். ஜ்ஞாதாக்களான ஸ்வாமிகள் தாமறிந்த விசேஷார்த்தங்களை உதாஸீனர்களிடம் போய்ச் சொல்லமாட்டார்கள். சிஷ்யகுணங்கள் பரீக்ஷையால் அநுமிக்கத்தக்கவை. வ்ருத்திநிமித்தமாயோ, வேறு காரணங்களாலோ, காலமுழுதும் அந்யதா கழிப்பவர்களுக்கு ஸாதுக்களுடைய ஸமாகமம் துர்லபம். ஆதலால் ஸம்ப்ரதாயம் காலாநுகுணமாகத் தததநுஸாரிகளுக்காக ரக்ஷிக்கப்படவேண்டுமாகில், இப்படிப்பட்ட வார்ஷிக ஸங்கத்தை மேன்மேலும் விசேஷமாகக் கொண்டாடுவது நலம். அவ்வண்ணம் கொண்டாடுதலால் ஸர்வேஸ்வரன் ப்ரீதனுவான் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. அவனுடைய கதைகளை வால்மீகி, வ்யாஸர், பராசரர், சுகர் முதலானோர் அம்ருதத்தை வர்ஷிப்பதுபோல் க்ரந்தரூபமாக அநுக்ரஹித்துத் தந்திருக்கின்றார்கள். அவற்றைக் கேட்டால் பாபம் போம்; கேட்டமாத்ரத்தில் ஸுக்ருதம் உண்டாகும்; அவை பரமஸ்ரேயஸ்ஸையும் க்ரமேண ஸாதித்துக்கொடுக்கும். இவ்வண்ணம் ஸம்ஸார மருகாந்தாரத்தில் தாபத்ரயங்களால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் கேவல பகவத்கதைகளைக் கேட்டு உஜ்ஜீவிப்பார்களானல், அவனைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்திலும், அவன் திருவடிகளில் பக்தியிலும் தீவ்ராபேக்ஷையைப் பலஜனங்களுக்கு உண்டுபண்ணும் ஸாமக்ரிகளை ஸம்பாதிப்பவர்கள் அத்யந்தோதாரர்களென்றும், மஹோபகாரர்களென்றும் அத்யவஸிக்கின்றோம்.

பத்ராதிபர்.

ஸ்ரீ:

[illegible]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஹிந்து விவாஹத் திருத்த மசோதா.*

தற்காலம் நமது புண்ய பூமியாகிய இப்பாரத வர்ஷத்தில், அநாதிகாலந்தொட்டு வெகு சிறப்புற்று விளங்கிவருகிறதும், விவேகமுள்ள எல்லா தேசத்தினராலும் வெகுவாகக் கொண்டாடப்பெற்றதுமான நமது சாதுர்வர்ண்ய தர்மத்தின்கண் எக்காலத்தில் எந்த க்ஷணத்தில் எவ்விதமான பயங்கர க்ஷோப முண்டாகுமோ வென்று ஆஸ்திகர்களான ஹிந்துக்கள் அனைவரும் ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டி யிருக்கிறது. இப்படி எதிர்பார்ப்பதானது ஒருபொழுதும் வீணுகப் போகாமல், ஏதாவது புதிது புதிதானதோர் க்ஷோபம் ஏற்படுவது ஸஹஜமாய்விட்டதைப் பார்த்து, யாவரும் மனவருத்தம்கொள்ள நேரிடுகிறது. ஆனல் மஹா பரிசுத்தமும் மஹா மேன்மையும் வாய்ந்ததாகிய ஸநாதந தர்மத்தை யநுஸரிக்கும் ஹிந்து குலங்களி லுதித்த மேதாவிகள் கூட, மேற்றிசையாருடைய பாஷாசார வேஷாதிகளில் ஈடுபட்டு, நமது நாகரிகங்களுக்கே மூலமாயிருக்கும் ஜாதிவ்யவஸ்தைகளை அநேகவழிகளால் அழிக்க முன்வருவார்களென்றுமட்டும் யாவரும் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது. ஆனல் த்ரிகால தர்ஸிகளான நமது மஹர்ஷிகள்மட்டும் இவ்விஷயத்தில் ஏமாந்து போகவில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் தங்களுடைய யோகபலத்தால், கலியில் வர்ணாஸ்ரம வ்யவஸ்தைகள் படப்போகும் பாட்டை ஏற்கெனவே தமது க்ரந்தங்களில் குறிப்பிட்டுவிட்டார்கள். இப்படியவர்கள் எழுதிவைத்திருப்பதைப் பார்த்தவர்களுக்கு இப்போது உண்டாகும் க்ஷோபங்களைக் கண்டு ஆஸ்சரியப்படவோ

* இது, சென்ற மார்கழிமீ-ல் பூவிருந்தவல்லியில் நடைபெற்ற எட்டாவது வர்ஷத்திய ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹா ஸங்கத்தில் ஸ்ரீ. உப. அக்நிஹோத்ரம் கோபாலதேசிகாசார்ய ஸ்வாமியால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்.

துக்கப்படவோ அவகாசமில்லை. ஆயினும், இப்போது கிளம்பியிருக்கும் சில ஆசாரச் சீர்திருத்தக்காரர்கள் நமது ப்ராசீன சரித்ரங்களையும் ப்ரமாணங்களையும் வேறுபடுத்தி, நமது மதங்களையே பிறர் நாகரிக மற்றதென்று பரிஹஸிக்கும் நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்துவிடப் பார்க்கிறார்கள். இதை இந்து மதத்தில் அபிமானம் வைத்த எவனும் யதாசக்தி எதிர்த்தே தீரவேண்டும். நமது மதத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தீங்கும் நமக்கு இப்போது புதிதல்ல. யுகாந்தரங்களில் அடிக்கடி அஸுரர் முதலியவர்களால் இதற்கு ஏற்பட்ட உபத்ரவங்களைச் சொல்லிமுடியாது. கலியிலும், பௌத்தர் ஜைனர் மஹம்மதியர் முதலிய பற்பல விரோதி மதங்களால் இது கணக்கற்ற துன்பங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு கிறிஸ்துவ மிஷனரிகளாலும் பசுத்தோல் போர்த்த புலி போன்றுள்ள பிரஹ்ம ஸமாஜ ஆர்யஸமாஜாதிகளாலும் இது ஹிம்ஸிக்கப்படாமல் போகவில்லை. இப்படி எவ்வளவோ காலங்களாக மகாபலிஷ்டர்களும் துஷ்டர்களுமான சத்ருக்களால் சூழப்பட்டு நெருக்கப்பட்டுவரினும், நமது மதம் தனது ஸ்வாபாவிகமான தேஜோ மஹிமையால் அவைகளைக் கீழ் அழுத்திவிட்டுப் பிரகாசித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. இவ்வபிப்பிராயத்தை ஸ்வாமி விவேகாநந்தரென்பவரே சிகாகோ நகரத்தில் பின்வருமாறு வெளியிட்டுச் சொன்னார் :—"இந்த ஹிந்துமதமானது, விரோதி மதங்களாகிய பெரும் புயல்காற்று மணல் மாரியுடன் வீசும்போது பெரிய வ்ருக்ஷங்கள் வேருடன் முறிந்து விழுவதைப் போலில்லாமல் நாணலைப் போல் பணிந்து கிடந்து, மேற்படி புயல் ஓய்ந்த பிறகு தனது சக்தியினால் எப்போதும்போல் நிமிர்ந்து விடுகிறது. இவ்வாறு பலதடவைகளில் பணிந்தும் பலதடவைகளில் நிமிர்ந்தும் இருக்கிறது. இது ஒருநாளும் நாசமடைவதில்லை". இம்மாதிரியே நமது முன்னோர்களும், எக்காலத்திலும் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் நமது ஸநாதந தர்மம் அழிவு பெறாதென்று நமக்குச் சொல்லியுள்ளார்கள்.

ஆயினும், இம்மாதிரி ஸமாதாந மிருப்பதை நினைத்துக்கொண்டு நாம் ஸந்தோஷ மடைந்து விடக்கூடாது. ஏனெனில் தற்போது ஆங்கிலம் கற்ற மேதாவிகள் பலர், அக்ஷராப்யாஸம் முதல் ஆங்கிலபாஷா பரிசயத்தையே செய்தும், பாடசாலைகளிலும் மற்ற விடங்களிலும் தங்களது மத ஸ்வரூப மின்னதென்பதை

அறிந்துகொள்ள வஸதிகளில்லாமையாலும் அஶ்ரத்தையாலும் அதைத் தெரிந்து கொள்ளாமலிருந்துவிட்டுத், திடீரென்று தான் தோன்றியாக ஏதாவதொன்றை அந்யதாவாகப் பார்த்துவிட்டு, புத்திகௌடில்ய மஹிமையால் மதத்தையே சீர்திருத்தவேணுமென்று சொல்லப் புறப்பட்டுவிடுகிறார்கள். அவர்கள் பின்வருமாறு வாதிப்பதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம்:—“ நமது ஹிந்துமத தர்மமானது அக்நியைப் போல் ஸ்திரமான குணமுள்ள தல்லவாகையால் காலத்திற்கேற்றவாறு திருத்தப்படவேண்டும். எப்படி அக்நியானது முன்காலத்திலும் தஹிக்கும் சக்தியுடனிருந்ததோ அப்படியே இப்போது மிருக்கிறது; இனியும் இருக்கப்போகிறது. இது அக்நியினுடைய அழிக்கமுடியாத குணமாகும். இக்குணத்தைக் காலத்திற்கேற்றவாறு ஒருவராலும் மாற்றமுடியாதென்பது வாஸ்தவமேயாகும். ஆனல் தர்மத்தின் ஸ்வரூபமானது இப்படிப்பட்டதல்ல. அதன் குணமானது அடிக்கடி மாறுதல் அடையும் தன்மையுள்ளது. இந்தத் தர்மமானது முற்காலங்களில் எம்மாதிரி நிலைமையிலிருந்ததோ அம்மாதிரியே இப்போது மிருப்பதாகச் சொல்லமுடியுமா வென்பதை யோசிக்கவேணும். மதம் என்கிற பதத்திற்கே கொள்கை என்று அர்த்தமாகையால், கொள்கை யென்பது காலத்திற்குக் காலம் மாறுதல் அடைவது ஸஹஜமேயாகும். இம்மாதிரியான மாறுதலை ஒப்புக்கொண்டால், மூடபக்தியால் தர்மத்திற்குக் கட்டுப்படாமல், ஒவ்வொருவனும் ஸ்வச்சந்தமாக வாழ நேர்ந்து, அதன் மூலமாக தேசத்திற்கே மிகுந்த நன்மையுண்டாய்விடும்.” இவ்வாறு இவர்கள் வாதம்செய்வதில் சிறிதாவது உண்மையிருப்பதாக எவரும் நினைத்து விடமுடியாது. இங்கு அக்நியையும் தர்மத்தையும் ஒப்பிட்டுச் சொல்லியது முதலில் பொருந்தாது. அக்நியானது யாவராலும் ப்ரத்யக்ஷத்தில் கண்டறியக்கூடிய ரூபமுள்ள வஸ்துவாகும். தர்மமோ அப்படியல்ல; அதன் ஸ்வரூபம் எவராலும் கண்டறியக் கூடியதல்ல. அதற்கு ரூபம் குணம் முதலியவை கிடையா. தேவாதிகளாலும் அதன் ஸ்வரூபம் கண்டறிய முடியாதது. இதை ஆபஸ்தம்பர், “ந தர்மாதர்மௌ சரத ஆவாம் ஸ்வ இதி ந தேவா ந கந்தர்வா ந பிதர இத்யாசக்ஷதே 'யம் தர்மோ 'யமதர்ம இதி யத்த்வார்யா: க்ரியமாணம் ப்ரசம்ஸந்தி ஸ தர்மோ யத்கர்ஹந்தே ஸோ 'தர்ம:” என்பதால்

விளக்கிச் சொன்னார். ஆயினும் அக்நியினுடைய குணம் எப்படி மாறுதலை அடைகிறதில்லையோ அப்படியேதான் தர்மங்களும் எக்காலத்திலும் எவ்வித மாறுதலையும் அடையக்கூடியவைகளல்ல. உலக ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் எந்த வேதம் நமக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதோ, அது இன்று மிருக்கிறது இனியு மிருக்கப்போகிறது. அதுபோல் அநாதி காலந்தொட்டு இருந்து வருகிற ஸ்ம்ருதி கல்ப ஸூத்ரம் முதலியவைகளும் முன்போலவே இப்போது மிருந்து வருகின்றன; இனியும் இருக்கும். ‘അഗ്നിരുഷ്ണഃ’ என்கிற வேத வாக்யமானது, ‘വഹ്നിശ്ശീതഃ’ என்றுவது வேறு எவ்விதமாகவாவது எவராலும் மாற்றப்படவில்லை, மாற்றவும் முடியாது.

இதுபோல் ‘സത്യം വദ’, ‘ധർമ്മം ചര’ ‘അഷ്ടൌ ബ്രാഹ്മണമുപനയീത’ இத்யாதி தர்மங்களையும் ‘അസത്യമേവ വദ’, ‘അധർമ്മമേവ ചര’, ‘അഷ്ടൌ ശൂദ്രമുപനയീത’ என்கிற மாதிரியில் மாற்றமுடியுமா? இம்மாதிரி மாறுதல்களைச் செய்யும் அதிகாரம், ஈஶ்வரனைத் தவிர வேறு எந்த ஸர்வஜ்ஞனாகியான மனிதனுக்கும் கிடையாது. இப்படியன்றி ஒருவன் விஜாதீய விவாஹம் போன்ற தன்ஸௌகர்யத்தை உத்தேசித்துத் தர்மத்தில் மாறுதலைச்செய்ய முற்படுவானாகில், அவனுடைய மாறுதலைப் பிறர் அங்கீகரிக்கவேண்டு மென்கிற நிர்பந்த மில்லையாகையால், நமது இஷ்டப்படி நாமும், மற்றொருவர் தமது இஷ்டப்படியுமாக மாறுதல்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தால், தர்மத்தின் கதி என்னவாகு மென்பதை நாம் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஆகையால், தர்மங்களும் அக்நி முதலியவைகளைப் போல், எக்காலத்திலும் எவராலும் எவ்வித மாறுதலையும் அடையத்தக்கனவல்ல.

தேச முன்னேற்றத்தை உத்தேசித்துத் தர்மங்களை மாறுபடுத்தவேண்டு மென்று வாதிப்பதும் பரிஹஸிக்கத் தகுந்ததே. எந்தத் தர்மமானது ஒவ்வொரு ப்ரஜைகளுக்கும் மிகுந்த க்ஷேமங்களை உண்டுபண்ணி அதன் மூலமாக லோகத்திற்கே பெருத்த நன்மைகளைச் செய்யுமென்று ‘ധർമ്മോ വിശ്വസ്യ ജഗതഃ പ്രതിഷ്ഠാ’, ‘ധർമ്മേ സർവ്വം പ്രതിഷ്ഠിതം’ இத்யாதி வேதங்களே உத்கோஷிக்

கின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட தர்மங்கள் தேச க்ஷேமத்திற்கு ஸாதகங்களாயில்லை யென்றும், அவைகளின் சிரஸ்ஸில் கோடாரியை வைத்துவிடவேணுமென்றும், தலைகீழாக யோசனை உதித்ததும் கொடிய கலியின் மஹிமையைப் பொறுத்ததென்றே கருதவேண்டியிருக்கிறது. அவனவன் தனது வர்ணாச்ரமங்களுக்கு உரிய தர்மங்களை யதாசக்தி அநுஷ்டித்து வருவானாகில், அதன் மூலமாகவே அவனுக்கும் தேசத்திற்கும் ஸகல நன்மைகளும் உண்டாகின்றன வென்று நமது ரிஷிகள் ப்ரதிஜ்ஞை செய்திருக்கிறார்கள். இது கேவலம் மூடபக்தியால் சொல்லப்பட்டதல்ல வென்றும், இதில் வாஸ்தவ மிருக்கிற தென்பதையும் யாவரும் நம்பவேண்டும். இவ்விஷயங்களை ஆபஸ்தம்பர் உதாஹரணத்துடன் விளக்கிச் சொல்லுகிறார்:—'𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌆𑌮𑍍𑌰𑍇 𑌫𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍂𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌏𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍂𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇' அதாவது: ஒருவன் மாம்பழத்தில் மட்டில் ஆசையால் மாமரத்தை வளர்த்து வந்தாலும், அதிலிருந்து நல்ல நிழல் வாஸனை முதலியவைகளும் அவனுக்கு எப்படிக் கிடைக்கின்றனவோ, அது போல் பரலோக ஸாதகமென்று தர்மத்தை அநுஷ்டித்தாலும் இஹலோகத்திலும் அர்த்தம் காமம் முதலிய ஸுகங்களும் தாமாகவே உண்டாகின்றன என்று சொன்னார். வ்யாஸரும், '𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌨 𑌚 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌮𑍇 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌸 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇' என்று வருத்தத்துடன் சொன்னார்.

நமது சீர்திருத்தக்காரர்கள், தேசாபிவ்ருத்தி என்பது யாதென்பதை நன்கு அறிந்திருக்கிறார்களோ வென்று நாம் ஸந்தேஹிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள், ஜாதி வ்யத்யாஸங்களை வேருடன் களைந்து எல்லோரும் ஒரே ஜாதியாராக இருப்பதே தேச முன்னேற்ற மென்று கருதுகிறதாகத் தெரிகிறது. இது மிகவும் பரிஹஸிக்கத் தக்கதே. வாஸ்தவத்தில் ஒவ்வொரு வகுப்பினரும், தம்தம் ஜாதி தொழில் முதலியவைகளில் தகுந்த ஸாமர்த்யத்தை அடைவது மட்டும் முன்னேற்றமாகுமே யல்லது, தம் கர்மங்களைக் கைவிட்டுப் பிறருடைய தொழில் முதலியவைகளை அங்கீகரிப்பது முன்னேற்றமாகாது.

மனிதனுடைய பிரஸ்ஸானது எவ்வளவு வலிமையுடன் கூடியிருக்கிறதோ, அப்படியே கை கால் முதலிய மற்றை அவயவங்களும் நல்ல வலிமை பொருந்தினவைகளா யிருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இது ஶரீர வ்ருத்திக்கு ஸாதகமான தென்றே யாவரும் இதை ஆதரிப்பார்கள். அப்படியின்றி, கால் செய்யவேண்டிய கார்யத்தை பிரஸ்ஸும், பிரஸ் செய்யவேண்டிய கார்யத்தைக் காலும் செய்யவேண்டு மென்றும், இம்மாதிரி காலத்திற்கேற்றவாறு பக்ஷபாதமற்ற சீர்திருத்தத்தைச் செய்து, பிரஸ்ஸாலும் நடந்தே தீரவேணு மென்று ஒருவன் சொன்னால், அதைப் பாலர் முதல் யாவரும் பரிஹஸிப்பார்களேயன்றி, அதனால் சரீரத்திற்கு வ்ருத்தி யுண்டாகிவிடுமென்று எந்த மூடனும் நம்பிவிடமாட்டான். ஒரு மனிதனுடைய ஶரீரம் பலிஷ்டமாவதற்கு ஶரீரத்தின் இந்த்ரியங்கள் ஒவ்வொன்றும் தம்தம் கார்யத்தில் பாடவத்தை அடைவது எப்படி அவஶ்யமோ, அதுபோல் தேசத்தின் ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் அவரவர்களுடைய ஜாதி குண கர்மங்களில் முன்னேற்ற மடைவதுதான் தேசத்தின் முன்னேற்றமாகு மென்பதே விவேகிகளின் ஸித்தாந்தமாகும்.

இம்மாதிரியும், இன்னும் வேறு பல வழிகளாலும், ஆசாரத் திருத்தக்காரர்களுடைய தூர்வாதமானது சில காலமாக எங்கும் முறியடிக்கப்படவே, அவர்கள் கேவலம் ஜந ஸமூஹத்தினருடன் வாதாடுவதில் ப்ரயோஜந மில்லை யென்று கண்டு, சட்டமூலமாக இவ்வாசாரத்திருத்தங்களைச் செய்து விடவேணு மென்று சில வர்ஷங்களாக ப்ரயத்நப்பட்டுவருகிறார்கள். ஏற்கெனவே 1911-ம் வர்ஷத்தில் ஸ்ரீமான் பூபேந்த்ர நாத வஸு என்கிற வங்காள தேசத்திய கனவான், ஹிந்துக்களில் ஜாதி வ்யத்யாஸ மில்லாமல் கல்யாணம் நடந்தால் அது சட்டப்படி செல்லத் தக்கதென்று சட்டம் செய்யவேண்டு மென்று வெகு ப்ரயாஸப்பட்டார். அதன் பிறகு சென்னை சட்ட நிர்மாண ஸபையில், ருதுமதி விவாஹம் சட்டப்படி செல்லாக வேண்டு மென்று ஸ்ரீமான் சாஸ்த்ரிகள் வெகு ஶ்ரமப்பட்டார்கள். இவைகளெல்லாம் பலிக்கவில்லை. ஆயினும், இப்போது தேச க்ஷேமத்திற்காகப் பாடுபட்டுவரும் ஸ்ரீமான் பேடல் என்கிற பம்பாய் கனவா னொருவர், நமது தேசம் தற்காலம் இருக்கும் நிலைக்கு விஜாதீய விவாஹம் ஆவஶ்யகமென்று எண்ணி, அம்மாதிரி சட்ட மொன்றை நிறைவேற்றுவதற்

காகக் கவர்னர்ஜெனரல் அவர்களின் சட்ட நிர்மாண ஸபையில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். ஆசாரத் திருத்த நோக்க முள்ள சட்ட ஸபை ப்ரதிநிதிகள், இவ்வாறு பொது ஜனங்களின் ஸம்மதத்திற்கு விரோதமாயுள்ள சட்டங்களைச் செய்யவேண்டு மென்று அதிகாரிகளை நிர்பந்தித்தபோதிலும், அதிகாரிகள் இவ் விஷயங்களில் வெகு ஜாக்ரதை காட்டக் கடமைப்பட்டிருக் கிறார்கள். காலஞ்சென்ற மஹாராணியாரால் 1858-ம் வர்ஷத் தில் வெளியிடப்பட்ட பஹிரங்கமான ராஜ ஶாஸநப் பத்திரத்தில், ஹிந்துக்களுடைய பழக்க வழக்கங்களிலும், மதவிஷயத்திலும், கவர்ன்மெண்டார் ஒரு காலத்திலும் ப்ரவேஶிக்க மாட்டார்களெ ன்று உறுதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வித வாக்குறுதிகளை மீறி இப்போதிய அதிகாரிகள் நடக்கமுடியாதாயினும், சட்ட ஸபை மெம்பர்களுடைய மெஜாரிடி அபிப்ராயங்களைக் கொண்டு இச்சட்டம் பொதுஜந ஸம்மதமென்று க்ரஹிக்கப்பட்டு நிறை வேறிவிடுமோ வென்று ஸம்ஶயிக்க இடமுண்டு. இம்மாதிரியே விதவா விவாஹத்தைப்பற்றிய சட்டமொன்று சில சட்ட ஸபை களில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு விட்டதாகத் தெரிகிறது. ஏற்கெனவே ஸமீபத்தில் ஹிந்து ஸ்த்ரீ யொருத்தி தனது மதத்தைவிட்டுத் துருஷ்கமதத்தில் பிரவேசித்துவிட்டு, ஹிந்து குடும்பத்திலிருந்து தனக்குத் தாயம் கிடைக்கவேணுமென்று கேட்டுக்கொள்ள, ஐரோப்பிய ஜட்ஜுகள், சட்டப்படி அவள் ஹிந்து வல்ல வாகை யால் அவளுக்கு ஹிந்து குடும்பத்திலிருந்து தாயம் கிடையா தென்று அப்பிராயப்பட, ஹிந்து ஜட்ஜ் ஒருவர் மட்டும் ஏதோ காரணத்தைச் சொல்லித் தாயமுண்டென்று தீர்மானித்ததைக் கேட்டுப் பொது ஜனங்களில் பலர் பீதியை அடைந்தார்கள். இவ் வாறு ஆசாரத் திருத்த நோக்கத்துடன் அர்த்தம் செய்ய இடம் கொடுக்கும் சட்டத்தையே சீர்திருத்தவேண்டு மென்று ஜநங் கள் கேட்கவேண்டியிருக்கும்போது, அதற்கும் மேற்பட்டதா கிய சட்டமொன்று இப்போது செய்யப்படுமானல், நம் ஜந ஸமூ ஹத்திற்கு உண்டாகக் கூடிய அபாயத்தையும், ஸநாதந தர்மத் திற்கு ஏற்படும் பெருத்த நாஶத்தையும் பற்றி நாம் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இம்மசோதாவினல் தேசத்திற்குப் பொ துவாக ஸௌகர்யங்கள் என்னென்ன ஏற்படப்போகின்றனவோ அது ஒருவராலும் சொல்ல முடியாது. ஆயினும் நமது தேசத்

தினுடைய திவ்யமான நாகரிகங்களும் அந்தந்த ஜாதிகுல தர்மங்களும் நாஶ மடைந்து, பெருத்த வர்ணஸாங்கர்ய முண்டாய், கீதையில் ஸ்வாமி யருளிச்செய்திருக்கிறபடி நரகவாஸம் நியதமாகக் கிடைப்பது நிச்சயம் இது தான் இப்போது சொல்லக் கூடிய முக்ய பலமாகும்.

இம்மாதிரியான புதிய சட்டமொன்றைச் செய்வதற்கு ஆவஶ்யகமாயும் நிர்ப்பந்தமாயுமுள்ள காரணங்களென்ன வென்பதை ஸ்ரீமான் பேடல் நன்றாக எடுத்துக் காட்டவில்லை. ஆயினும், அவருடைய உள் நோக்கம் எதுவாயிருக்குமென்று நாம் ஸுலபமாக அறியக்கூடியதே. தற்போது இங்க்லாந்திலும் இந்தியாவிலும் உள்ள சில இந்திய விரோதிகள், இந்தியாவில் ஏராளமான ஜாதி பேதமிருப்பதால் அதற்கு அதிக ஸ்வாதந்த்ரியம் கொடுப்பது ஆபத்தாகுமென்று சொல்லி துராக்ஷேபங்கள் செய்து வருவதை நாம் அறிவோம். வாஸ்தவத்தில் இம்மாதிரி சிறிதும் உண்மையற்றதாகிய வார்த்தையைக் கேட்டு ஸ்ரீமான் பேடல் முதலியவர்கள் ஏமாந்து போயிருப்பார்களானால், அதைப் பற்றி நாம் மிகவும் வருத்தப்படவேண்டியதே. உண்மையில் ஜாதி பேதங்களுக்கும் ராஜீய விஷயங்களுக்கும் எவ்வித ஸம்பந்தமும் கிடையாதென்றும், ஒன்றுக்கொன்று விரோத மில்லை யென்றும், முற்காலங்களில் ஜாதிக்கட்டுப்பாடுகள் இப்போதைப்போல் சீர் குலைந்து போகாமல் வெகு ப்ரபலமா யிருக்கும்போதுகூட, ஒவ்வொரு ஜாதீயர்களும் எவ்வித விரோதமு மில்லாமல் ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்து வந்ததாகவே நமது ப்ராசீந சரித்ர க்ரந்தங்களைக் கொண்டும் பலரால் பலவிடங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருத்தக்காரர்கள் ஜாதிபேதம் ஜாதிபேத மென்றுமட்டும் முறையிடுகிறார்களே யல்லது, அதனால் ராஜீய விஷயங்களுக்கு எந்த ஸமயத்தில் எம்மாதிரியான தீங்கு நேரிட்ட தென்று உதாஹரணமூலமாக இது வரையிலும் எடுததுக் காட்டவில்லை. ஆகையால் ஆசாரத் திருத்தம் ஏற்பட்ட பிறகே ராஜீய திருத்தங்கள் ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்கள், ராஜீய வாதிகளின் மனத்தை அதிலிருந்து திருப்பி வேறுவழியில் நுழையவிடவேணு மென்கிற அபிப்ராயத்துடனே தான் சொல்லுகிறார்க ளென்று நாம் நினைக்க ஹேதுவுண்டு. அவர்களுடைய மனோரதம் ஸ்ரீமான் பேடல் விஷயத்தில ஸபலமாகி விட்டதைப்பார்த்து, அவர்கள் ஸந்தோஷப்

படவும் நாம் துக்கப்படவும் நேர்ந்துவிட்டது. ஆசாரத் திருத்த ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்களுக்குள் முக்யரா யுள்ள ஸ்ரீமான் கே. நடராஜன் என்பவரே ராஜீயத் திருத்தங்களுக்குப் பிறகே ஆசாரத்திருத்தம் ஏற்படமுடியுமென்று சென்ற வர்ஷம் ஓர் கூட்டத்தில் சொன்னார். இதிலிருந்து ராஜாங்க ஸ்வாதந்த்ர்யங்களுக்கு ஆசாரத்திருத்தமே அடிப்படை யென்று சொல்லுவது உண்மையற்ற பேச்சென்பது நன்றாய் விளங்கும்.

வர்ணாஸ்ரமிகளின் அபிப்ராயப்படியோ வென்றால், இவ்விரண்டிற்கும் எவ்வித ஸம்பந்தமும் கிடையாதென்பதே. இந்தியாவில் தற்போது ஜாதி த்வேஷங்கள் உண்டாயிருப்பது வாஸ்தவமாயினும், அதற்கு ஜாதி பேதத்தையே முக்யகாரணமாகச் சொல்லிவிடமுடியாது. ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி, இந்தியாவில் பிராசீந காலங்களில் ஜாதி பேதமிருந்து வந்தாலும், ஜாதி ப்ரயுக்த த்வேஷம் அடியோடு கிடையாதென்று ஸ்ரீ ராமாயணாதிகளிலிருந்து அறியக் கிடக்கிறது. இப்படியிருக்க, இப்போதுமட்டும் ஜாதித்வேஷம் உண்டாயிருப்பதற்கு வேறு ஒரு வாஸ்தவமான காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். நமது புத்திக் கெட்டியவரையில் தற்போது நமது தேசத்தின் தாரித்ர்ய நிலைமையே பரஸ்பரம் த்வேஷமுண்டாவதற்குக் காரணமென்று சொல்லக்கூடும். இதைச் சொல்லப் புகும்போது போஜசரித்ரமென்கிற கட்டுக்கதை க்ரந்தத்தில் சொல்லியுள்ள ‘அம்பா குப்யதி ந மயா ந ஸ்நுஷயா ஸாபி நாம்பயா ந மயா । அஹமபி குப்யாமி ந தயா ந தயா வத ராஜந் கஸ்ய தோஷோऽயம்?’ என்கிற ஸ்லோகம் ஜ்ஞாபகத்திற்கு வருகிறது: ஒரு குடும்பத்திலிருக்கும் தாய் பிள்ளை நாட்டுப்பெண் ஆகிய மூன்று பேர்களுக்குள்ளும் த்வேஷமே வ்ருத்தியாகிக்கொண்டுவர, அதன் காரணத்தைச் சொல்லும்படி யரசன் பிள்ளையை வினவினான்; அதற்கு அப்பிள்ளை அரசனை நோக்கி ‘மஹாராஜனே! என் வீட்டில் தாயாருடைய கோபத்திற்கு நானும் என் பார்யையும் கரரணமல்ல. அதுபோல் நாட்டுப்பெண்ணின் கோபத்திற்கு நானாவது என் தாயாவது காரணமன்று. என்னுடைய கோபத்திற்கும் அவ்விருவர்களும் காரணமில்லை. ஆகையால் இது யாருடைய தோஷம்?’ என்று அவன் அரசனை வினவ, அரசன் அவனுடைய தாரித்ர்யமே காரண மென்று கண்டுகொண்டு, ஏராள

த்ரவ்யத்தால் அக்குடும்பத்தை ஆதரித்தா னென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல், நமது தேசத்தில் எவ்வித காரணமுமின்றியே ஜாதிகளுக்குள் விரோதம் ஏற்பட்டிருப்பதற்குப் பல வழிகளாலும் நமது தேசத்திய த்ரவ்யங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் நதீ ப்ரவாஹம் போல் கணக்கில்லாமல் தேசாந்தரங்களுக்குப் போய்க் குவிந்துவிடவே, நம்மவர்கள் வயிறுறப் புஜித்து ஸுகிப்பதற்கு வழியற்று, ஜாதிக் கலகங்களில் பிரவேசித்துவிட இடம் கொடுத்துவிட்டது. இம்மாதிரி, தரித்ர தசை நீங்கி அவரவர்கள் ஸுகமாக வாழ நேர்ந்தபிறகே, இவ்வித விரோதங்கள் மறைந்து போகக் கூடுமேயல்லது, ஜாதி வ்யத்யாஸத்தை அழித்துவிடுவதால் மட்டும் அவை நீங்கிவிடா வென்பதைப் புத்திமான்கள் நன்கு ஊஹித்துப்பார்க்கலாம். சிலர், தேசத்தின் தரித்ரநிலைமை தீரவேண்டுமேயானல, இம்மாதிரி விவாஹ நியமங்கள் ஏற்படுவது மிகவும் ஶ்ரேஷ்டமென்று நினைப்பதாகவும் தெரிகிறது. ஹிந்துக்கள் வர்ண ஸாங்கர்யம் செய்துகொண்டால் தேசத்தின் தரித்ரதசை நீங்கிவிடுமென்று எந்த யோகத்ருஷ்டியால் இவர்கள் கண்டுபிடித்தார்களோ தெரியவில்லை. தேசத்தின் த்ரவிய சகதியானது இப்போது 200,300 வர்ஷங்களாகவேதான் குறைந்துவருகிறது. ஜாதிபேதங்களோ அநாதியாக இருந்துவருகின்றன. அப்படியிருக்க, இவ்விரண்டையும் ஸம்பந்தப்படுத்திப் பேசுவது எப்படித் தகும்? 16-வது நூற்றுண்டு வரையிலும் நமது தேஸம், கைத்தொழில் முதலியவைகளுடைய செழிப்பினல் த்ரவ்யசக்தியில் எல்லாத் தேசங்களையும் விட மேல்பட்ட நிலைமையில் இருந்து வந்திருக்கிறதாக, ஸமீபத்தில் வெளியான கைத்தொழில் கமிஷன் ரிபோர்ட்டில் ஸ்ரீமான் பண்டித மாளவ்யா அவர்கள் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியிருப்பதைப் படித்திருக்கிறோம். அக்காலங்களில் வர்ணஸாங்கர்ய மிலலாமலே தேசம் நல்லநிலைமையில் இருந்திருக்க, இப்போதுமட்டும் அதைத் தொலைப்பதற்கு வழி தேடுவது புத்திசாலித் தனமல்ல. தேசத்தின் ஏழ்மைத்தனத்திற்கு வாஸ்தவமான பல காரணங்க ளிருக்கின்றன. அக்காரணங்களைக் கைத்தொழில் அபிவ்ருத்தி முதலியவைகளால் நிவ்ருத்திக்க வழிதேட வேணுமே யல்லது, குமார்க்கங்களினல் நிவ்ருத்தி செய்யமுடியாது. தேசத்தில் தற்போது மாத்ரம் ஏற்பட்டிருக்கும் ஒருவித நிலைமையை யுத்தேசித்து, அநாதிகாலமாயிருந்த ஜாதி வ்யவஸ்தையை அழிப்பது அபாயகரமானது.

வித்யைகள், த்ரவ்யங்கள் முதலிவைகளை இழந்துவிட்டால், அவைகளைப் புத்திஶக்தியினல் மறுபடியும் அடைந்துவிடலாம். ஜாதியானது நாசமடைந்தால், அதன் மூலமாக அந்தந்த ஜாதிகளின் புத்திஶக்தியும் அழிந்து, எல்லாம் தலைகீழாக மாறித் தேசத்திற்கே நாசமுண்டாகக் கூடும். இவைகளை எல்லாம் மனத்திற்கொண்டு தான் வஸிஷ்டர் 'விஜ்ரா ப்ரணஷ்டா வ்ந ரஹ்யதெவெதி ஜாகி ப்ரணாஶெ கிவிஷ ஸவந்நாஶ:' என்று முன்னமேயே எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார். இதற்கு ஜப்பான் தேசத்தை நாம் உதாஹரணமாகச் சொல்லலாகும். அது, தனது வெகு காலமாயிருந்த தரித்ரநிலைமையிலிருந்து விலகி, வெகு ஸம்ருத்தமான தேசமாக ஆய்விட்டதாயினும், அதற்காகத் தனது ஜாதிமதங்களை அது மாற்றிக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால், இந்தப் புதிய சட்டத்தினல் தீங்குவிளையுமேயன்றி நன்மையொன்றும்விளையாது.

தவிரவும், மேல்நாட்டாருடைய நாகரிகங்களை இந்தியாவில் பரவச்செய்வதற்கு இந்தச் சட்டம் வெகு ஸாதகமாயிருக்குமாகையால், இது ஆவஶ்யகமென்று பலர் நினைக்கிறதாகத் தெரிகிறது. மேல்நாட்டார் பௌதிக சாஸ்த்ரங்களிலும் சிற்சில சிற்ப சாஸ்த்ரங்களிலும் இந்தியாவைவிடத் தற்காலம் மேம்பாடு அடைந்திருப்பது வாஸ்தவமேயானலும், மதஸம்பந்தமான தத்வங்களிலும் மற்றை ஆசார நாகரிகங்களிலும் இந்தியர்களின்முன் தலைகாட்ட முடியாதென்பதை நாம் அழுத்தமாய்ச் சொல்லக்கூடும். இவ்விஷயங்களை மாக்ஸ் முல்லர், ஸர் மானியர் வில்லியம்ஸ், கல்கத்தா ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் ஸர் ஜான் உட்ராப், இவர்கள் போன்ற நூற்றுக்கணக்கான மேல்நாட்டு வித்வான்களே வாயாறப் புகழ்ந்திருப்பதைப் பார்த்தால் நன்ருய்த் தெரியும். முக்யமாய் நமது தேசத்திய விவாஹ முறையைப்பற்றியே பலர் ஆஶ்சர்ய மடைந்து வருகிருர்கள். நமது விவாஹங்கள், 'ஸவதந்த்ர்யம் ப்ரஜோத்பாதநம் ஸம்ஸ்காரஷா ஸ்திரமாதூ:' என்று மநு முதலியவர்கள் சொல்லியதுபோல், பரிஶுத்தமான ஸந்ததிகளையும் அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய தர்மகார்யங்களையுமே முக்ய நோக்கமாகக்கொண்டு ஏற்பட்டிருப்பதுபோல் மேல்நாடுகளிலில்லை. அங்கு விவாஹமென்பது காம ஸுக மொன்றையே முக்யமாய் நினைத்துச் செய்யப்படுகிறபடியால்,

அவர்கள் அடையும் துன்பங்கள் கணக்கற்றன வென்று தெரியவரு கிறது. காமமென்பது மனிதனுக்குப் பெருந் துன்பங்களை விளை விக்கக்கூடிய ப்ரபல ஶத்ருவாகையால், அதனால் ஜநஸமூஹத்திற் கே பெரிய அநர்த்தங்கள் உண்டாகக்கூடுமென்று நினைத்தே, நம் முன்னோர்கள் அதை ஒரு வரம்பில் கட்டிவிட்டார்கள். மேனாடுக ளில் இப்படியில்லை. இன்று ஒரு ஸ்த்ரீ ஒரு புருஷனிடத்தில் காமுகியானால், உடனே இவ்விருவர்களுக்கும் எழுத்து மூலமாக ஒப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஒப்பந்த காலத்திற்குள் இவ்விருவர்க ளுக்கும் மநஸ்தாப முண்டானால், இரண்டு பேர்களும் ந்யாயஸ்த லங்களில் விஜயமாகி விவாஹத்தை ரத்து செய்துகொள்ளக்கூடும். பிறகு அந்த ஸ்த்ரீ வேறு ஒரு புருஷனை விவாஹித்துக்கொள்ள லாம். இவ்வாறு ஒரு ஸ்த்ரீ தனது ஆயுஷ்காலத்திற்குள் பல புரு ஷர்களுடன் ஸம்ஸர்கிக்க ஸம்பவமுண்டு. மஹாநாகரிக மென்று சொல்லப்படுகிற அமெரிக்கா தேசத்தில், இவ்வித விவாஹ முறை யால் சென்ற 5 - வர்ஷகாலத்திற்குள் 13 - லக்ஷம் தாம்பத்ய விச் சேத (Divorce Case) வ்யவஹாரங்கள் நடந்திருப்பதாக ஓர் பத்ரிகை கணக்கிட்டுச் சொல்லுகிறது. இம்மாதிரியாக இன் னும் பல அநாகரிக ஆசாரங்களிருப்பதாயும் கேள்விப்படுகிறோம். இவைகளை நாகரிகங்களென்று நினைத்து, நமது தேசத்திலும் அவை பரவவேண்டு மென்று ஒருவன் ப்ரயாஸப்படுவானாகில், அவனை விட தேச த்ரோஹம் செய்கிறவன் ஒருவனுமில்லை யென்று நாம் சொல்லவேணும்.

மேல்நாட்டார் பௌதிக சாஸ்த்ரங்களில் தேர்ச்சி பெற்றவர் களானாலும், மத ஸம்பந்தமான நாகரிகங்களை நமது தேசத்தா ரிடமிருந்தே சிறிது சிறிதாகக் க்ரஹிக்க ஆரம்பித்து இருக்கி றார்கள். உதாஹரணமாக நம் தேசத்தில் உச்சிஷ்ட தோஷம் (அதாவது எச்சில் தோஷம்) என்று ஒரு தோஷம் தர்மக்ரந்த ங்களில் மிகவும் ப்ரபலமாகச் சொல்லப்பட்டு ஆசாரத்திலிருந்து வருகிறதை யாவரும் அறிவர். ஆனால் இக்காலத்தில் இந்தச் சென்னை முதலிய நகரங்களி லிருப்பவர் பலருக்கு, இந்த ஆசாரம் பரிஹா ஸத்திற்கு இடமானதாயிருக்கும். சோடா குப்பிகளுடையவும் காப்பிக் கடைகளுடையவும் ப்ரசாரம் அபரிமிதமாய் ஆக, இவ்வா சாரம் அடியோடு குலைந்து விட்டதென்றே சொல்லலாம். ஒருவன் வாயில் வைத்துக் குடித்து எச்சிலாக்கின பாத்திரத்தை, எவ்வித

சுத்தியு மில்லாமல் பலபேர் உபயோகிப்பது ஸஹஜமாய்விட்டது இதனுல் உண்டாகிற அநர்த்தங்க ளென்னவென்ருல், ரோகங்கள் ஓரிடமிருந்து மற்ருெரு இடத்தில் ஸுலபமாகக் கொண்டுபோகப் பட்டுப் பரவுவதற்கு ஸௌகர்ய முண்டாகிறது. முன்காலங்களை விட இக்காலங்களில், ரோகங்கள் அதிகமாவதற்கும், அவைகள் ஸுலபமாகப் பரவுவதற்கும், கீழ்ச்சொல்லிய காப்பிக்கடை முதலி யவைகளே முக்யகாரண மென்று சொன்னுல், அது அதிசயொக்தியாகாது. இவ்வித ரஹஸ்யங்களை அறிந்துதான் ஸர்வஜ்ஞர்களான நமது மஹர்ஷிகள் பிறருடைய எச்சிலைத் தொடவே கூடாதென்றும், பிறர் உபயோகித்த பாத்ரங்களையே ஜலபாநாதிகளுக்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடாதென்றும் சொல்லி இந்தத் தோஷத்திற்கு ப்ரபலமான சுத்தி முறைகளையும் வெளியிட்டிருக்கிருர்கள். இவ்வாசாரத்தை மூடபக்தியினுலாவது நம்மில் பலர் அநுஷ்டித்து வருகிருர்கள். இவ்வித ஆசாரத்தை இப்போது அமெரிக்கா தேசத்தில் பல டாக்டர்களும், விஜ்ஞாந சாஸ்த்ரிகளும் சேர்ந்து பரிசோதித்துப் பார்த்து, எச்சில்தோஷத்தை விலக்கவேண்டியது அவசியமென்றும், அதனுல் ரோகங்கள் ஸங்க்ரமிக்க ஸௌகர்ய முண்டாகிறதாயும் கண்டுபிடித்து, அந்தத் தேசத்தில் எல்லோரும் இவ்வாசாரத்தை அநுஷ்டிக்க வேண்டுமென்றும் வெளியிட்டிருக்கிருர்களாம். அத்தேசத்திய அதிகாரிகளும் இதில் ஶ்ரத்தை காட்டி வருகிருர்களென்று சில வாரங்களுக்கு முன் 'ஸ்வதேசமித்திரன்' பத்ரிகையில் படித்திருக்கிருேம். மேல்நாட்டார் நெல்லுக்குள் இருப்பது அரிசி தானென்று தீர்மானித்த பிறகு தான், நாம் அதை நம்பவேண்டு மென்று நினைக்கும் இந்தியர் பலரும், அமெரிக்கர்கள் கூட இம்மாதிரி சொல்லிவிட்டபிறகாவது நமது தேசத்திய இவ்வாசாரத்தைக் கைக்கொண்டு ஆசரித்து ஆரோக்ய மடைவார்களா? இது போகட்டும் இவ்வளவு தூரம் நாம் உதாஸீந விஷயத்தைப் பற்றி ப்ரஸ்தாவிக்க நேர்ந்ததேனென்ருல், மேல்நாட்டினருடைய மத நாகரிகங்கள் நமது நாகரிகத்திற்கு முன் நிற்கமுடியாதென்பதைச் சொல்வதற்காகவே. இக்காரணங்களாலும் இப்போதிய சட்டம் நமக்கு மிகவும் அநாவஶ்யகமாகும்.

(இன்னும் வரும்.)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரியை நம:

ஸ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம:

ந்யாய பரிசுத்தி. *

𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌇𑌵 𑌨𑌿𑌗𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇
𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 𑌯𑍇 ।
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌤𑍇 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑌾𑌮𑍍.

𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌜𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌾𑌂𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

அபாதித ஸகலப்ரமாண ஸ்வாரஸ்ய ஸித்தமான ஸ்ரீவிஶிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்த பரமாசார்யர்களுக்குள் அவதார க்ரமத்தாலே சரமாசார்யனானாலும், மற்ற ஸகல வித்தாலும் ப்ரதமாசார்யனாகக் கொண்டாடப்படவேண்டிய அல்லது கொண்டாடப்பட்டுவருகிற ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகனுக்குக் ‘ 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 ’ என்னும் பிருதும் ஏற்பட்டிருப்பது ஆஸ்திகர்கள் அறிந்த விஷயமே.

நமது தேசிகனுக்குக் கவி ஸிம்ஹத்வ பிருதும் தார்க்கிக ஸிம்ஹத்வ பிருதும் கேவலம் ஆபிமாநிகமாய் நில்லாமலும், அஸ்தாந ஶோவநீயமாய் ஆகாமலும், யதார்த்தமாயும் ஔசித்ய ஶோபியாகவும் இருப்பது, ஸ்வாமியினுடைய ஸாஹித்ய க்ரந்தங்களையும்

---

* இது, சென்ற மார்கழிமீ-ல் பூவிருந்தவல்லியில் நடந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் எட்டாவது வார்ஷிக மஹாஸங்கத்தில் படிக்கும் பொருட்டு ஸ்ரீ. உபய. அபிநவ பட்டபாண ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியால் எழுதி அனுப்பப்பட்ட உபந்யாஸம்.

ஶாஸ்த்ரீய ப்ரபந்தங்களையும் ஒருதடவையாவது பரிஶீலிப்பவர்க்குப் புலப்படாமற் போகமாட்டாது.

ஆபாத ப்ரதீதி பண்டிதர்களான சிலர், மேகஸந்தேஶத்தை அநுஸரித்து ஹம்ஸ ஸந்தேஶமும், ரகுவம்ஶத்தைப்பின்பற்றி யாதவாப்யுதய காவ்யமும், ப்ரபோத சந்த்ரோதயத்தை அநுகரித்து ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயமும், பூர்வாசார்யர்களுடைய ஸ்தோத்ர ரத்நாதிகளைப் பார்த்து ஸ்தோத்ரஜாலமும் எழுதப்பட்டிருப்பனவாக நினைத்துக்கொண்டு, நமது தேசிகனை அநுகாரிகவி, (Imitating Poet) ஸ்வதந்த்ர கவியல்ல (Original Poet) என்றும் சொல்லத் துணிவதுண்டு. இவர்கள், அநுகரண ஸ்தலங்களில் ரஸத்தாலோ வர்ணனையினாலோ முன் க்ரந்தங்களைக்காட்டிலும் ஒரு விஶேஷ சமத்காரத்தை நம் தேசிகன் நிக்ஷேபித்திருப்பதை, ஆசார்ய பக்தியுள்ள அபிஜ்ஞ ரஸிகர்களிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வார்களாக. மேலும் ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகையைப்பற்றி ஆயிரம் பத்யங்களாலே விஶேஷகல்பனைகளும் ரஸவிலாஸங்களும் சமத்கார ஸாரங்களும் ததும்ப, 'வாத்ஸகாஸஹஸ்ரம்' என்கிற காவ்யரத்நத்தை நமது ஆசார்யன் அருளிச்செய்திருப்பதையும், கேவலம் ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களையே க்ரோடீகரித்து ப்ரஸந்ந ப்ரௌடமான ரீதியில் ஸ்ரக்தராவ்ருத்தத்தில் யதிபங்கமோ நிரர்த்தக பதகடநமோ இல்லாமல் எழுதி, அதிகரண ஸாராவளீ, தத்வ முக்தா கலாபம், மீமாம்ஸாபாதுகா என்று ஆயிரத்து முந்நூற்றுச் சொச்சம் ஶ்லோகங்கள் அடங்கிய மூன்று ஸத்க்ரந்தங்களை அருளிச்செய்திருப்பதைக் காணுபவன் த்வேஷபுத்தியுள்ளவனாயிருப்பினும், தனது மனத்திற்குள்ளாவது நம் தேசிகனது கவிஸிம்ஹத்வ பிருதைப் புகழாமலிருப்பானா?

இதுநிற்க: இப்பொழுது நமது ஆசார்யனுடைய தார்க்கிக ஸிம்ஹத்வத்தைக் குறித்துச் சிறிது பேசுவோம். இந்த விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசப்புகுவதற்கு முன், 'தர்ஶநங்கள் எவ்வளவு? அவை எவை?' என்பதைப்பற்றியும் அவைகளின பௌர்வாபர்ய க்ரமத்தைப்பற்றியும், தர்க்க தர்ஶநத்தின் ப்ராமாண்யாதிகளைத்

குறித்தும்' நமது தேசிகன் காலத்திற்குமுன் ப்ரஸித்தங்களாயிருந்த தர்க்க க்ரந்தங்கள் எவை யென்பதை ஸம்பந்தித்தும், நமது பூர்வாசார்யர்களால் செய்தருளப்பெற்று ஸ்ரீ தேஶிகனுக்கு மார்க்கதர்ஶிகளாய் நின்ற ஸாம்ப்ரதாயிக ந்யாய ப்ரபந்தங்கள் எவை என்கிற விஷயமாகவும் சிறிது பேசுவது இந்த ஸந்தர்ப்பத்திற்குப் பொருத்தமுடையதாகு மென்று எண்ணுகிறேன்.

தர்ஶநங்கள் என்றால் என்ன? '𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂, 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂' என்று வ்யுத்பத்தி காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவரவர்களுடைய கொள்கைப்படி அங்கீகரித்திருக்கும் உண்மையை விளக்கிக்காட்டும் ஶாஸ்த்ரங்களைத் தர்ஶநமென்று வழங்கிவருகிறார்கள். ராமாநுஜ தர்ஶநம் அத்வைத தர்ஶநம் என்று 'ஸித்தாந்தம்' என்கிற அர்த்தத்திலும் இந்தத் தர்ஶநபதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். '𑌷𑌡𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑌿' என்று தொன்றுதொட்டே பரம்பரையாய்ப் பேசிவருவதிலிருந்து தர்ஶநங்கள் ஆறு என்று எண்ணலாகும். இவைகள் எவை என்பதில் பலவகையான அபிப்ராயங்கள் உதித்திருக்கின்றன. '𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑍈𑌯𑌾𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍈𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍇𑌷𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌮𑍂𑌨𑍍𑌯𑌹𑍋 ॥' என்று ஜைந ஹரிபத்ரஸூரி எழுதுகிறான். இதில் நையாயிகம் என்பது பாசுபத தர்ஶநமென்று வ்யாக்யாதாவான மணிபத்ரன் சொல்லுகிறான். மூலகாரனை நையாயிக மத நிரூபண ப்ரகரணத்தில், '𑌅𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌦𑌮𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌃 । 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 ।' என்று எழுதுகிறான் இதன் ஔசித்யம் நமக்குப் புலப்படவில்லை. வேறு சிலர், வேதாந்த ஸூத்ரங்களால் கையாளப்பட்ட ஸாங்க்யம், யோகம், வைஶேஷிகம், ஜைநம், பாசுபதம், பாகவதம் அல்லது பாஞ்சராத்ரம் என்பவைதான் ஆறு தர்ஶநங்க

ளென்று எண்ணுகிறார்கள். இதற்கும், தகுந்தபடி உபபத்தி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை மற்றும் சிலர், 'ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:' என்னும் ஶ்ருதியிலும், 'ஶ்ரோதவ்ய: ஶ்ருதிவாக்யேப்யோ மந்தவ்யஶ்சோபபத்திபி:। மத்வா ச ஸததம் த்யேய ஏதே தர்ஶநஹேதவ:' என்கிற ஶ்ருதியிலும் சொல்லியிருக்கிறபடி உபபத்தியை முன்னிட்டுக்கொண்டு, ப்ரதாநமாய் ஆத்மாதி தத்வநிரூபணம் பண்ணும் ஶாஸ்த்ரங்களைத்தான் தர்ஶநங்களென்று சொல்லுகிறார்கள். ஶ்ருதி விப்ரதிபந்நங்களான சார்வாக பௌத்த ஜைநங்களையும் ஶ்ருத்யநு மதங்களான காணாத ஸாங்க்ய வேதாந்தங்களையும் சேர்த்துத் தர்ஶநங்கள் ஆறுவகை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆக்ஷபாதம் காணாதத்திலும், யோகம் ஸாங்க்யத்திலும், பூர்வமீமாம்ஸை வேதாந்தத்திலும் அந்தர்ப்பூதங்கள். அதவா, ஆக்ஷபாத யோக பூர்வமீமாம்ஸைகளுக்குத் தர்ஶநத்வமே கிடையாதென்று உச்ருங்கலமாகக் கூறுகிறார்கள்.

ப்ரமாணஶரணர்களான ஆஸ்திகர்களோ, வைதிகஷட்தர்ஶநங்கள் அவைதிக ஷட்தநங்கள் என இருவகையாகப்பிரித்து, 'கௌதமஸ்ய கணாதஸ்ய கபிலஸ்ய பதஞ்ஜலே:। வ்யாஸஸ்ய ஜைமிநேஶ்சாபி தர்ஶநாநி ஷடேவ ஹி ॥' என்னும் மஹீதர வசநத்தாலும், 'ஷட்தர்ஶநாநி மேऽங்காநி பாதௌ குக்ஷி: கரௌ ஶிர:। தேஷு பேதம் து ய: குர்யாந்மதங்கச்சேதகோ ஹி ஸ:॥' என்கிற குலார்ணவ தந்த்ரவசநத்தாலும், ஆக்ஷபாதம் என்கிற ந்யாய விஸ்தாரமும் காணாதம் என்னும் வைஶேஷிகமும், காபிலம் என்னும் ஸாங்க்யமும், பாதஞ்ஜலம் என்னும் யோகமும், வையாஸிகம் எனும் வேதாந்தமும், ஜைமிநீயம் எனப்படும் மீமாம்ஸையும் வைதிகஷட் தர்ஶநங்கள் என்றும், சார்வாக ஜைந மாத்யமிக யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிக தர்ஶநங்கள் அவைதிக ஷட்தர்ஶநங்களென்றும் சொல்லிவருகிறார்கள். இவர்கள் 'ந்யாயோத ஸாம்க்யோ யோக

ஶாஸ்த்ராணி’ என்கிற ஸுபாலோபநிஷத் வாக்யத்தைத் தங்கட்கு ஆதாரமாகக்காட்டி, அதில் ந்யாய பதத்தால் காணாதாக்ஷபாதங்களும், மீமாம்ஸா ஶப்தத்தால் பூர்வோத்தர மீமாம்ஸைகளும், தர்ம ஶாஸ்த்ர பதத்தால் ஸாங்க்யயோகங்களும் ஸங்க்ருஹீதங்களென்று அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். ஸ்ரீ ஶங்கராசார்யர் ஸர்வ ஸித்தாந்த ஸங்க்ரஹ க்ரந்தத்தில் உபோத்காத ப்ரகரணத்தில், ‘அக்ஷபாத: கணாதஶ்ச கபிலோ ஜைமிநிஸ்ததா । வ்யாஸ: பதஞ்ஜலிஶ்சைதே வைதிகா: ஸூத்ரகாரகா: ॥ ப்ருஹஸ்பத்யார்ஹதௌ புத்தௌ வேதமார்கவிரோதிந: । ஏதேऽதிகாரிதாம் வீக்ஷ்ய ஸர்வே ஶாஸ்த்ரப்ரவர்தகா: ॥ வேதாப்ராமாண்யஸித்தாந்தா ஸௌகர்யாயாதாஹ்ருதா: । யதஸ்த்ர நிரஸநீயாஸ்தே வேதப்ராமாண்யவாதிபி: ॥’ என்று குறிப்பிட்டிருப்பதும் இந்த விபாகத்திற்கு அநுகூலமென்று சொல்லலாம்.

இனி நாம், அவைதிக தர்ஶநங்களைவிட்டுவிட்டு, வைதிக தர்ஶநங்களை எடுத்துக்கொண்டு, இவற்றின் பௌர்வாபர்ய க்ரமத்தை விசாரிப்போம். இதிலும் பலவித கொள்கைகள் உண்டு. ஒவ்வொரு தர்ஶநத்திற்கும் மூலதத்வம் அநாதியாகவே இருக்க வேணும். அவ்வோ மூலதத்வங்களும் வேத ஸம்ஹிதைகளில் நிமக்நங்களாயும், உபநிஷத் பாகங்களில் கிஞ்சித் வ்யக்தங்களாயும், அந்தந்தத் தர்ஶந க்ரந்தங்களில் ஸ்பஷ்டீக்ருதங்களாகவுமே காணப்படுகின்றன. ‘ஸூக்திஸம்வாதத்ருஷ்ட்யா ஹி வேதவத்கோவிதைர்த்ருதா: ; ஸம்க்ஷேபவிஸ்தரவிவக்ஷயா து தாம்ஸ்தாம்ஸ்தத்ர கதந்நாவக்ஷதே’ என்று ந்யாயமஞ்ஜரியில் ஜயந்தபட்டன் எழுதுகிறான். நம்முடைய பஞ்சகோஶ ப்ரக்ரியையைக் கவனித்தால், வாவதூகாத்யஸத்தர்ஶநங்களுடைய பீஜங்களும் காணப்படுமல்லவா? ஆகையால் தர்ஶநங்களின் தத்வங்கள் அநாதிகளென்றும், தர்ஶநக்ரந்த பரிஶீலநத்தால் தத்தத் தர்ஶந வ்யக்திபாவ காலத்தை ஊஹிக்கவும் தந்மூலம் பௌர்வாபர்யக்ரம நிர்ணயத்

தில் இறங்கவும் புறப்பட நமக்கு ப்ராப்தமே. தர்ஶநங்கள் எல்லாமே ஏறக்குறைய ஒரேகாலத்தில் செய்யப்பட்டனவாய் இருத்தல்வேண்டும். தத்தத் தர்ஶநஸ்தாபகர்கள் ஸமகாலிகர்களாயிருக்கலா மாகையால், தத்தத் ஶிஷ்யபரம்பராத்வாரா ஒரு தர்ஶநகாரருக்கு மற்றொரு தர்ஶந க்ரந்தம் கிடைப்பது அஸம்பாவிதமல்ல. ஆகையால் ஒருவரையொருவர் கண்டித்து எழுதவும் வழியுண்டு. ஆதலின் ஏதந்மூலமாக பௌர்வாபர்ய நிர்ணயம் செய்வது தகாது. ஸகல-வைதிக தர்ஶநங்களெல்லாம் இற்றைக்கு 5,000 வ்ருடங்கட்குமுன்பே நமது பரதகண்டத்தில் ப்ரசாரமடைந்திருக்கவேண்டும். ஆகையால் தான் வ்யாஸாதிக்ருதமான பாரதாதிகளிலும் தர்ஶநங்களுடையவும் தர்ஶநகாரர்களுடையவும் நாம நிர்த்தேஶம் காணப்படுகின்றது என்று ஸரள மதிகள் கூறுகின்றனர். விமர்ஶக ப்ரவ்ருத்தர்களான ஆதுநிகர்களுக்குள் சிலர், 'ஆதியில் ஆவிர்ப்பவித்தது ஸாங்க்ய தர்ஶநம் தான் पञ्चमः कपिलो नाम सिद्धेशः कालविप्लुतम्। प्रोवाचासुरये सांख्यं तत्त्वग्रामविनिर्णयम्॥ என்று ஸ்ரீ பாகவதத்தில் காணுகிறபடி, இந்த ஸாங்க்ய தர்ஶநம் ஆதியில் கபிலமஹர்ஷியால் ஶிஷ்யனாகிய ஆஸுரிக்கும், ஆஸுரியால் பஞ்சசிகாசார்யருக்கும் வெளியிடப்பட்டுப் பின்பு ஶிஷ்ய ப்ரஶிஷ்ய பரம்பரயா பரவியிருக்கிறது; தேவ ஹூதி கபிலர் சொன்ன ஸாங்க்யமோ ஸேஶ்வர ஸாங்க்யம். நிரீஶ்வர ஸாங்க்ய ப்ரவர்த்தகரான கபில மஹர்ஷியோ அக்நியின் அவதாரம், பகவதவதாரமன்று' என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஸாங்க்ய ப்ரவசந பாஷ்ய கர்த்தாவாகிய விஜ்ஞாநபிக்ஷு, 'तस्य श्रुतस्य मननार्थमथोपदेष्टुं सद्युक्तिजालमिह सांख्यकृदाविरासीत्। नारायणः कपिलमूर्तिरशेषदुःखहानाय जीवनिवहस्य नमोऽस्तु तस्मै' என்று பாஷ்யாரம்பத்தில் எழுதுகிறார். இப்பொழுது காணப்படும் ஸாங்க்ய ஸூத்ரங்கள் ஆதி கபில க்ருதங்கள் அன்றென்றும், ஆகையினால் தான் ஶங்கராசார்யருக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் ப்ரசாரமடைந்த ஸூ

தீய விஜாதிய த்வைதாதிகள் 'விஜாதீயசேதாவஸ்திரஸ்ய... கேஷு' என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், மாயாவாதம் விஸ்தாரமாய்க் கண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் விமர்ஸகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மேலும் ஸங்கராசார்யர் ஸூத்ரபாஷ்யத்தில் ஸாங்க்யமதத்தைப் பலமாகக் கண்டிக்குமிடத்து, ஸாங்க்யமதோபந்யாஸகாலத்தில் ஸாங்க்ய காரிகையை எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றாரே யன்றி, இப்பொழுது நடைபெற்றுவரும் ஸாங்க்ய ஸூத்ரங்களில் ஒன்றையேனும் கைபாளாமலிருப்பதும் இங்கு ஆலோசிக்கத்தக்கது. ஸ்ரீ ராமாநுஜ பாஷ்யாதிகளிலும் ஸாங்க்ய ஸூத்ரோபந்யாஸம் காணப்படவில்லை.

ஆகலின், ஆதுநிக ஸாங்க்ய ஸூத்ரங்களில் வைஸேஷிகாத்யபிமதங்களான பாமாணு நித்யத்வ ஸமவாய ஸம்பந்த ஸப்த நித்யத்வாதிகளைக் கண்டித்திருப்பதைக் கொண்டும், 'ந வயம் ஷட்பதார்த்தவாதிநோ வைஸேஷிகாதிவத்' என்று ஸூத்ரமிருப்பதைக் கொண்டுமே ஸாங்க்ய தர்ஸநம் மற்றைத் தர்ஸநங்கட்குப் பிந்தியது என்று ஊஹிக்கக்கூடாது. தத்வ ஸமாஸம் என்று ப்ரஸித்தங்களான ஸம்க்ஷிப்த ஸூத்ரங்களே ஒருகால் ஆதிகபிலராலே செய்யப்பட்டு மிருக்கலாம். பஞ்சசிகாசார்யருடைய விஸ்த்ருதமான பாஷ்யமோ இப்போது விலுப்தம். வாசஸ்பதிமிஸ்ரர் மாத்ரம் சிற்சில விடங்களில் அந்த பாஷ்யத்தை உதாஹரித்திருக்கிறார். 'ஷஷ்டிதந்த்ரவதந்த்ரம் வ்யக்தஸ்வரூபேண ஸமுத்பாதயா | ஆந்வீக்ஷிகீ மோக்ஷாய ப்ரஹ்லாதாதிப்ய ஊசிவாந் ||' எனும் பாகவத வசநப்ரகாரம் ஆந்வீக்ஷிகீ என்னும் தர்க்கவித்யா ப்ரவர்த்தகர் தத்தாத்ரேயர் என்று ஏற்படுகையில், தத்தாத்ரேய க்ரந்தமோ தத்தாத்ரேய ஸூத்ரமோ இருக்கவேண்டாமா? அது லோபித்துக் கௌதமோபஜ்ஞமான ந்யாய ஸூத்ரத்துக்கு ப்ரசாரம் வந்திருப்பதுபோல், ஆதிகாபில ஸூத்ரம் லோபித்து, நவீந ஸூத்ரங்களுக்கு ப்ரசாரம் தத்காலம் வந்திருப்பதாகக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் விமர்ஸகர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

(இன்னும் வரும்)

163

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே [illegible] நம:.

மதராஸ்

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்

எட்டாவது வார்ஷிக மஹா ஸங்கம்.

சென்ற மார்கழி மாஸம் 13, 14, 15, 16-தேதிகளில் (1918-டிஸம்பர்-28, 29, 30, 31), ஸ்ரீ திருக்கச்சிநம்பியின் திருவவதார ஸ்தலமாகிற பூவிருந்தவல்லியில், மதராஸ் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் எட்டாவது வார்ஷிக மஹா ஸங்கம் மிகவும் ஶ்லாக்யமாக நடைபெற்றது. இதற்கு முன் வர்ஷங்களிற் காட்டிலும் அநேக மடங்கு அதிகமாக இவ்வர்ஷத்தில் வைதிக லௌகிக ஆஸ்திகர்கள் தமது ஸாந்நித்யத்தால் ஸதஸ்ஸை அலங்கரித்தார்கள்.

ஸ்ரீ. உப. வித்வான் திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்ய நாராயணாசார்யர்,
,, சதுஶ்ஶாஸ்த்ர வேத கல்பதரு திருக்குடந்தை ஶேஷாசார்யர்
,, மஹாமஹோபாத்யாய கபிஸ்தலம் தேஶிகாசார்யர்,
,, பகவத் விஷயம் சேட்லூர் நரஸிம்மாசார்யர்,
,, வித்வான் புத்தாம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், திருமழிசை
,, ,, அப்பனையன் ராமாநுஜாசார்யர், ,,
,, ,, ராயஜீ ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், ,,
,, ,, மண்டயம் அநந்தாண்பிள்ளை ஆழ்வார் ஸ்வாமி,
,, ,, வாஜபேயம் வீரராகவ தாதாசார்யர், திருக்குடந்தை,
,, ,, இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர்,
,, ,, அக்நிஹோத்ரம் கோபாலதேஶிகாசார்யர்,
,, திவான் பஹதூர் தட்டை டி. ரங்காசார்யர் பி.ஏ., பி.எல்.
,, ராவ்பஹதூர் எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், பி.ஏ., பி.எல்.
,, மயிலாப்பூர் எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார், பி.ஏ.,பி.எல்.
,, சித்தூர் டி. கெ. நரஸிம்மாசார்யர், பி.ஏ.,பி,எல்,
,, ,, கே. க்ருஷ்ணமாசார்யர், பி.ஏ.,பி.எல்,
,, மதுராந்தகம் ராகவாசார்யர்,
,, மயிலாப்பூர் டி. ராஜகோபாலாசார்யர். எம்.ஏ.,பி.எல்,
,, மயிலாப்பூர் எஸ். வரதாசார்யர் பி.ஏ.,பி.எல்,
,, சென்னை வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், பி.ஏ.,பி.எல்.

,, திருவல்லிக்கேணி டி. நரஸிம்ம ஐயங்கார் பி.ஏ.,பி.எல்.,
,, திருப்பதி டி. கே. நரஸிம்மாசார்யர், பி.ஏ.,பி.எல்.
,, ,, எம். வெங்கடக்ருஷ்ணமாசார்யர் பி.ஏ.,பி.எல்.
,, ,, கே. க்ருஷ்ணமாசார்யர் பி.ஏ.,எல்.டி.
,, ,, வி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், பி.ஏ.,எல்.டி.
,, மதுரை எஸ். டி. கிருஷ்ண ஐயங்கார், பி.ஏ.,பி.எல்.
,, சித்தூர் வி. ராஜகோபாலாசார்யர், பி.ஏ.,பி.எல்.,
,, பூவிருந்தவல்லி என். எஸ். பாட்ராசார்யர்,
,, ,, வி. கேசபாலாசார்யர்,
,, திருவல்லிக்கேணி டி. கே. ஆசார்யர்,
,, சைதாப்பேட்டை டி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், எம்.ஏ.
,, என். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்,
,, வி. பாஷ்யம் ஐயங்கார்,
,, புரசைப்பாக்கம் வி. தேஶிகாசார்யர்,
ராவ்பஹதூர் டி. நம்பெருமாள் செட்டியார்,

முதலியவர் அப்பொழுது அவ்விடத்தில் ஸந்நிஹிதர்களாக இருந்தவர்களுட் சிலர்.

ஏற்கெனவே ஸதஸ்யர்களாற் செய்யப்பட்ட ப்ரார்த்தனைப்படி ஸதஸ்ஸின் அக்ராஸநாதிபத்யத்தை வஹித்து ஸதஸ்ஸை ப்ரவ்ருத்திப்பிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றியிருந்த ஸ்ரீ. உப. வித்வான் திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்ய நாராயணாசார்ய ஸ்வாமியை, ஸபையின் கார்யதர்ஶி, ஸ்ரீ. உப. சென்னை வி. வி. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரால் க்ருபையுடன் கொடுக்கப்பட்ட மோடார் யாநத்தில், 12-ம்உ வெள்ளிக்கிழமை மத்யாஹ்நத்திலேயே செங்கல் பட்டுக்குத் தெற்கில் க்ஷீரநதிக்கரையில் ஸந்தித்து அங்கிருந்து அந்த ஸ்வாமியையும் அவருடைய திருத்தம்பியாராகிய ஸ்ரீ. உப. வித்வான் தேஶிகாசார்ய ஸ்வாமியையும் அன்றையதினம் ஸாயம் அநுஷ்டாநத்திற்குப் பூவிருந்தவல்லிக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்திருந்தார். 13-ம் தேதி ப்ராத: காலத்தில், ஸதஸ்யரெல்லாரும், பூர்ணகும்ப புரஸ்ஸரமாக வேத கோஷ மங்கள வாத்யத்துடன், அக்ராஸநாதிபதியின் திருமாளிகைக்கு விடைகொண்டு, அங்கிருந்து ஸ்ரீ திருக்கச்சிநம்பியின் ஸந்நிதியை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, ஸதஸ்ஸுக்காக நிர்த்திஷ்டமாக இருந்த ராமாநுஜகூடம் என்னும் ஸந்நிவேஶத்திற்கு அக்ராஸநாதிபதியையும் மற்றை வித்வான்களையும் அழைத்துவந்தார்கள்.

முதலில், பூவிருந்தவல்லி ஸ்தல வாஸிகளின் ப்ரதிநிதியாக, ஸ்ரீ. உப. என்-ஸ்ரீநிவாஸ பாட்ராசார்யர், ஸதஸ்ஸை உத்தேஶித்து ஸ்வாகத ப்ரஸங்கம் செய்தார். அது முடிந்தவுடன், ஸ்ரீ. உப. திருக்கோட்டியூர் ஸ்வாமி,

'ஸாய விஃ தமாஶீ தீ ஸஂஸ-வநு ஸஃஸாஂ வரெ ।
ஸவெ-பூவ ஸஹாமெவ ஸுகுதாநு ஸாயதீநு ஸஹாஜெய ॥'

என்று உபக்ரமித்து, ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் ஶ்லாக்யதமமாக இருந்த ஒரு உபந்யாஸத்தை அநுக்ரஹித்தார். அதற்குப் பிறகு, "ஸ்வரூப ரக்ஷை" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி, ஸ்ரீ. உப. திருநெல்வேலி எ. கிருஷ்ண ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டிருந்த பத்ரிகை ஒன்று கார்யதர்ஶியால் படிக்கப்பெற்றது. அதில் அவரால் வெளியிடப்பட்டிருந்த ஸபை விஷயமான சில ஆலோசனைகளை எல்லாரும் அநுமோதித்தார்கள்.

மத்யாஹ்நத்திற்குப் பிறகு ஸதஸ் மறுபடியும் சேர்ந்தபொழுது, திவான் பஹதூர் ஸ்ரீ. உப. தட்டை டி. ரங்காசார்யர் அக்ராஸநத்தை வஹித்தார். அப்பொழுது, ஸ்ரீ. உப. திருக்குடந்தை ஶேஷாசார்ய ஸ்வாமி "ஹித நிரூபணம்" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும், ஸ்ரீ. உப. கோயில் கந்தாடை வித்வான் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி நாராயணனுடைய ஜகத்காரணத்வத்தைப் பற்றியும் எல்லாரும் மிகவும் ஆநந்திக்கும்படி உபந்யஸித்தார்கள். ஸாயம் அநுஷ்டாநம் முடிந்தபிறகு, ஸதஸ்ஸுக்கு எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களெல்லாரும் ஸ்ரீ நம்பி ஸந்நிதிக்கு விடைகொண்டு ஸ்ரீ பட்டாசார்யருடைய ஆபிமுக்யத்தால் ஸ்ரீ நம்பியை நன்றாக ஸேவித்து ஆநந்தித்தார்கள். அன்றிரவில், ஸ்ரீ. உப. ஸ்ரீரங்கம் ஶடகோபாசார்யர் என்பவர் ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வாரின் வைபவத்தைப்பற்றி அதிமாத்ரம் ரஞ்ஜகமாக ஒரு ஹரிகதா காலக்ஷேபத்தைச் செய்தார்.

மறுதினம் காலை 8-30 மணிக்கு ஸதஸ் சேர்ந்தபொழுது, ஸ்ரீ. உப. ராவ் பஹதூர் ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் அக்ராஸநத்தை வஹித்தார். முதலில், ஸ்ரீ. உப. சேட்லூர் நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமி பகவத் விஷயத்தைப்பற்றிச் சிறந்ததோர் உபந்யாஸம் செய்தனர். பிறகு, "வைதிக விஶ்வாஸம்" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி ஸ்ரீ. உப. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமியால் எழுதி அனுப்பப்பட்டிருந்த பத்ரிகையை, ஸதஸ்யர்களின் அநுமதியின்பேரில் கார்யதர்ஶி படித்தார். அந்தப் பத்ரிகையின் ஸாதுத்வத்தைப் புகழாதவர் ஒருவருமில்லை. பிறகு, பின்வருமாறு சில தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டன:—

1. ஐரோப்பா தேஶத்தில் சென்ற $4\frac{1}{2}$ வர்ஷ காலமாக நடந்துவந்த கோரமான மஹா யுத்தம், தருப்திகரமாக இப்பொழுது முடிவு பெற்றதைப் பற்றியும், ஸமீப காலத்தில் ஸகல ஜகத்துக்கும் க்ஷேமகரமாக ஒருவித மஹா ஸமாதாநம் நடக்கப்போகிறது என்பதைப் பற்றியும், இந்த ஸதஸ்ஸில் இருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களெல்லாரும் மிகவும் ஆநந்திக்கிறார்கள்.

2. இப்பொழுது பம்பாய் தேஶத்து ஆனரபில் பேடல் ப்ரபுவால், ஹிந்து விவாஹ நியமங்களில் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று ராஜாங்கததாரிடம் செய்யப்பட்டிருக்கும் மந்த்ராலோசனையானது, நமது ஶாஸ்த்ரங்கள்விதிக்கும் விதிகளுக்கு விருத்தமாயும், பல ப்ரகாரங்களால் கணக்கற்ற ஸங்கடங்களுக்கு ஹேதுவாயும், இதுவரையில் நமது மத ஸம்பத்துக்கு

ளான விஷயங்களில் எவ்வித ப்ரவ்ருத்தியையும் செய்கிறதில்லையென்று நமது ராஜாங்கத்தாரால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வரும் வ்ரதத்திற்கு இது பங்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியதாயும் இருக்கிறபடியால், அந்த மந்த்ராலோசனையை ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் அஸங்கதமென்று இந்த ஸதஸ்ஸில் சேர்ந்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் த்ருடமாக நிராகரிக்கிறார்கள்.

3. நமது ஸித்தாந்தத்திற்கு மேன்மேல் அதிகமான ப்ரசாரத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு, பற்பல விடங்களில் வைதிக பண்டிதர்கள் ஸித்தாந்த விஷயகமான உபந்யாஸங்களைச் செய்வதானது முக்யமான உபகாரகமாயிருக்குமாதலால், அம்மாதிரியான பண்டிதோபந்யாஸங்களை ஆரம்பித்து நடத்தும்பொருட்டு ஆஸ்திக ப்ரபுக்களெல்லாரும் மதராஸ் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபைக்குத் தகுந்த த்ரவ்ய ஸஹாயத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று ஸதஸ்யரெல்லாரும் மஹாஜனங்களை ப்ரார்த்திக்கிறார்கள்.

4. நமது ஆசார்யர்களால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கும் ஶாஸ்த்ரங்களைப் பரவச்செய்யும்பொருட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் வாஸ ஸ்தாநமாக இருக்கும் பலவிடங்களில், ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஸ்ரீவாநமாமலை ஸ்ரீபரகாலஸ்வாமி முதலிய மடாதிபதிகள் எல்லாரும், பண்டிதர்களை நியமித்து, அவர்களுக்கு த்ரவ்ய ஸஹாயத்தைச் செய்து, அவர்களைக்கொண்டு ஶ்ரத்தாளுக்களாக இருக்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கு க்ரந்த காலக்ஷேபாதிகளைச் செய்விக்கவேண்டுமென்று இந்த ஸதஸ்ஸில் சேர்ந்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் கீழ்க்கூறப்பட்டுள்ள அந்த மடாதிபதிகளை ப்ரார்த்திக்கிறார்கள்.

இந்தத் தீர்மானங்களைச் செய்த பிறகு, மதராஸ் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் 1917-18 ம் வர்ஷத்திய அறிக்கை படிக்கப்பட்டது. அது அங்கீகரிக்கப்பட்டவுடன், 1918-19 ம் வர்ஷத்திற்காக, சென்ற வர்ஷத்தில் இருந்தபடியே ஸபா ப்ரவர்த்தகர்கள் (எக்ஸிகயுடிவ் போர்ட்) நியமிக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் பெயரும் வர்ஷாந்த அறிக்கையும் இந்த ஸஞ்சிகையில் மற்றோரிடத்தில் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மத்யாஹ்நம் மறுபடியும் ஸதஸ் சேர்ந்தபொழுது, ஏற்கெனவே அக்ராஸநத்திற்காக நிர்த்தஷ்டராயிருந்த ஸ்ரீ. உப. வித்யாபூஷணம் மைஸூர் ஆ. கோவிந்தாசார்ய ஸ்வாமி சில அஸௌகர்யங்களால் வரக்கூடாமல் இருந்தபடியால், அவர் ஸ்தாநத்தில் ஸ்ரீ. உப. திருக்குடந்தை ஶேஷாசார்ய ஸ்வாமி ஸதஸ்யரால் வரிக்கப்பட்டார். ஸ்ரீ கோவிந்தாசார்ய ஸ்வாமியால் எழுதி அனுப்பப்பட்டிருந்த சில பத்ரிகைகள் படிக்கப்பட்டன. பிறகு, ஸ்ரீ. உப. மஹாமஹோபாத்யாயர் கபிஸ்தலம் தேஶிகாசார்ய ஸ்வாமி "ஶாரீரக ஶாஸ்த்ரார்த்த ஸாரம்" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும், ஸ்ரீ. உப. கோயில் கந்தாடை வித்வான் ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமி பக்தி ஸ்வரூப நிரூபணத்தைப் பற்றியும் உபந்யாஸம் செய்தார்கள். இரண்டாவது உபந்யாஸம் ஒன்று இருக்கிறது என்பது ஸ்ரீ. உப. கபிஸ்தலம் ஸ்வாமிக்கு அவிதிதமாக இருந்தபடியால், அந்த ஸ்வாமி தமது உபந்யாஸத்தைச் சற்று விஸ்தரித்து ப்ரஸங்

கிக்கவே, அந்த உபந்யாஸம் அஸமக்ரமாக மத்யத்தில் நிற்கும்படி ஸம்பவித்தது. ஶ்ரோதாக்களுக்கு இதனால் ஏற்பட்ட மனக்குறைவை, ஸ்ரீ. ராமானுஜாசார்ய ஸ்வாமியின் அழகான உபந்யாஸம் நிவ்ருத்தி செய்ததென்றே சொல்லலாம். உபந்யாஸங்கள் முடிந்த பிறகு, ஸதஸ்யர்களில் அநேகர் ஸ்ரீ முதலியாண்டான் ஸந்நிதிக்கு மங்களாஶாஸநார்த்தத்திற்காக எழுந்தருளினார்கள். அவ்விடத்தில் இதற்காகச் செய்யப்பட்டிருந்த பூர்வ ஸம்விதாநத்தினால் ஸ்ரீ முதலியாண்டானை ஸாகரமாகவே ஸேவித்துக்கொண்டு எல்லாரும்அப்பொழுதே பூவிருந்தவல்லிக்குத் திரும்பிவந்தார்கள். அன்றிரவில், ஸ்ரீமான் மேல்மா ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரால் அத்யத்புதமான ஜால வித்யைகள் காண்பிக்கப்பட்டன.

மறுதினம் த்வாதஶியானதால் பாரணை முடிந்த பிறகு 10-30 மணிக்கு ஸதஸ் உபக்ரமித்தது. ஸ்ரீ. உப. மண்டயம் அநந்தாண் பிள்ளை வித்வான் ஆழ்வார் ஸ்வாமி அக்ராஸநத்தை க்ருபையுடன் வஹித்தார். ஸ்ரீ. உப. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமி வேத ப்ராமாண்யத்தைப் பற்றியும், ஸ்ரீ. உப. கோயில் கந்தாடை ராயஜீ ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி, 'ஶ்ரீராமாநுஜ ... ' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும் அத்யாஶ்சர்யமாக உபந்யாஸம் செய்தார்கள். உபக்ரமத்திலும் உபஸம்ஹாரத்திலும் ஸ்ரீ. உப. ஆழ்வார் ஸ்வாமி வேதாந்த ஶாஸ்த்ர ஸம்பந்தமாக அநேக விஷயங்களைப்பற்றி வெளியிட்ட திவ்ய ஸூக்திகளைக் கேட்டு எல்லாரும் ஆநந்தித்தார்கள்.

மத்யாஹ்நம் 2-மணிக்கு ஒருநாழிகை அவகாஶம் விராமம் இருந்தபிறகு ஸ்ரீ. உப. டி. ராஜகோபாலாசார்யர் அக்ராஸநத்தை வஹிக்கவே, ஸ்ரீ. உப. வாஜபேயம் வீரராகவ தாதாசார்ய ஸ்வாமி, க்ருஹஸ்த தர்மங்களைப்பற்றி விஸ்தாரமாக உபந்யஸித்தார். இந்த உபந்யாஸம் எல்லா ஜநங்களுக்கும் அதீவ ரஞ்ஜகமாக இருந்தது. பிறகு, அவகாஶம் மிதமாக இருந்தபடியால், பூர்வம் நிர்த்திஷ்டமாயிருந்தபடி வேறு இரண்டு உபந்யாஸங்களையும் நடத்துவது துஸ்ஸாத்யமாகத் தோன்றிற்று. அப்பொழுது அவ்விடத்தில் அஸந்நிஹிதராயிருந்த ஸ்ரீ. உப. அபிநவ பட்டபாண ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் ந்யாய பரிஶுத்தி விஷயமான உபந்யாஸத்திலிருந்து ஸ்வல்ப அம்ஶத்தை ஸ்ரீ உப. பாலவேடு ஸ்ரீநிவாச வரதாசார்யரைக் கொண்டு படிப்பித்துபிறகு, ஸ்ரீ.உப. அக்நிஹோத்ரம் கோபாலதேஶிகாசார்யருடைய பேடல் ப்ரபுவின் மசோதா விஷயமான உபந்யாஸத்தை ஸதஸ்யர்கள் நடப்பித்தார்கள். ஸ்ரீ. உப. க்ருஷ்ணமாசார்யரின் உபந்யாஸம் படிக்கப்படாமல் நின்று போன குறைவைப்பற்றி எல்லாருக்கும் வருத்தமாகவே இருந்தது. தீபிகையில் அதை ப்ரசுரம் செய்து அதைக்கொண்டு அந்தக் குறைவைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்று ஒருவாறு ஸமாதாநம் செய்துகொள்ளப்பட்டது. ஸ்ரீ. உப. அக்நிஹோத்ரம் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸம் எல்லாராலும் புகழப்பட்டது.

அன்றிரவு மஹா ப்ரதோஷமாக இருந்தபடியால், பூர்வம் ஸம்விதானம் செய்திருந்தபடி திருமழிசைப்பிரானை ஸேவிக்கப் போவதற்கு ஸாத்யமில்லாமல் போய்விட்டது. இராத்திரி 9 மணிக்குமேல் ஸ்ரீ. உப. சென்னை கே. ராமஸ்வாமி பாகவதர் விபீஷண ஶரணாகதியைப்பற்றி அத்யாஶ்சர்யகரமான ஒரு ஹரிகதையைச் செய்தார்.

மறுதினம் காலையில், ஸ்ரீ. உப. கபிஸ்தலம் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸ பூர்த்தி நடக்கவேண்டுமென்று அநேகர் இச்சித்தபடியால், அந்த ஸ்வாமி, அந்த ப்ரார்த்தனைக்கு உடன்பட்டு அதைப் பூர்த்தி செய்தார். பிறகு வித்வத் பரீக்ஷை நடந்தது. ஸ்ரீ. உப. கபிஸ்தலம் தேஶிகாசார்ய ஸ்வாமி. ஸ்ரீ. உப. திருக்குடந்தை ஶேஷாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீ. உப. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமி, ஆக மூன்று வித்வான்களும் பரீக்ஷகர்களாக இருந்து, பரீக்ஷ்யர்களாக அந்வயித்திருந்த வித்வான்களைப் பரீக்ஷித்தார்கள். இந்தப் பரீக்ஷையில் ஏற்பட்ட ஸமாதானங்களையும், ஏற்கெனவே இரண்டாவது தினத்தில் நடத்தப்பட்டிருந்த லிகித அம்ஶத்தின் ஸமாதானங்களையும் பரிஶீலனம் செய்து, பின் வருமாறு தாரதம்ய நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது :—

1. ஸ்ரீ முஷ்ணம் கநபாடி வீரராகவாசார்யர்,
2. திருமழிசை ஶடத்தஸத்வம் க்ருஷ்ணமாசார்யர்,
3. சொக்கனூர் க்ருஷ்ணமாசார்யர்,
4. ஸ்ரீ முஷ்ணம் கநபாடி ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.

இப்படி தாரதம்ய நிர்ணயம் ஏற்பட்டபோதிலும், ஸபா ப்ரவர்த்தகர்கள் பரீக்ஷ்யர்களின் ஸ்வல்ப ஸங்க்யையை உத்தேஶித்து எல்லாருக்கும் துல்யமாகவே ஸம்மானம் செய்தார்கள். இது ஸம்பந்தமான ப்ரஶம்ஸா பத்ரிகை மற்றோர் பக்கத்தில் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ. உப. ஶேஷாசார்ய ஸ்வாமியின் ப்ரேரணையின் பேரில், ஸபையின் உபகாரத்திற்காக 'ஒரு ரூபாய் முதல்' என்று ஒரு முதல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவரும் ஸபைக்கு ஒரு ரூபாய்க்குக் குறையாமல் ஒரு சந்தா செலுத்த வேணுமென்பது அதன் தாத்பர்யம். ஸ்ரீ ஶேஷாசார்யர் ஸ்வாமி முதலில் ஒரு ரூபாய் கொடுக்கவே, சற்றேறக்குறைய இருபது ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அம்மாதிரி ஸஹாயம் செய்தார்கள்.

பிறகு ஸதஸ்ஸைப்பூர்த்தி செய்து வைத்த உபகாரகர்களெல்லாருக்கும் க்ருதஜ்ஞதாவிஷ்கரணம் செய்யப்படவே ஸதஸ் முடிவுபெற்றது.

மயிலாப்பூர்
தை௴ 1௳

ஸ்ரீ. வாஸுதேவன்.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்

1918 - 19 - வது வர்ஷத்திய சந்தா வரவு

(16-12-18—15-1-19.)

1.	வ. கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர் ...	3	0	0
2.	செ. ஆ. குப்புஸ்வாமி ஐயங்கார். செட்டிபுண்ணியம் ...	3	0	0
3.	எம். எஸ், சேஷாசார்யர், திருவஹீந்திபுரம் ...	1	0	0
4.	ஆர். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், ஹஸூர் - சேலம் ...	3	0	0
5.	பி. சார்ங்கபாணி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர் ...	3	0	0
6.	டி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், திருவாரூர் ...	3	0	0
7.	எஸ். கே. சுப்பராய செட்டியார், சேலம் ...	6	0	0
8.	பி. ஸ்ரீவெங்கடாசார்யார், கும்பகோணம் ...	5	0	0
9.	பி. அநந்தாசார்யார், பார்க் டவுன் ...	3	0	0
10.	வி. கே. ஸ்ரீநிவாஸஐயங்கார், சித்தூர் ...	3	0	0
11.	சி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பொன்விளைந்த களத்தூர் ...	3	0	0
12.	பி. கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார், சைதாப்பேட்டை ...	3	0	0
13.	சி. பட்டுசாமி ஐயங்கார், சிந்தாத்ரிபேட்டை ...	3	0	0
14.	சேட்லூர். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், சிந்தாத்ரிபேட்டை ...	3	0	0
15.	டி. ஆர். வீரராகவய்யங்கார், கும்பகோணம் ...	3	0	0
16.	வங்கிப்புரம். ரங்காசார்யர், பொன்விளைந்தகளத்தூர்.	3	0	0
17.	டி. நரஸிம்மாசார்யர், சைதாப்பேட்டை ...	1	0	0
18.	என். வேதாந்தாசார்யர், திருவெவ்வுளூர் ...	1	0	0
19.	டி. பாஷ்யம் ஐயங்கார், கல்கத்தா ...	3	0	0
20.	மா. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், ஒற்றவாடை ...	3	0	0
21.	சி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், திருவல்லிக்கேணி ...	5	0	0
22.	ஈ. ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசார்யர், திருவல்லிக்கேணி ...	2	0	0
23.	ஸ்ரீநிவாஸ பட்டர், ஸ்ரீரங்கம் ...	3	0	0
24.	கே. வி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பிக்ஷாண்டகோயில் ஸ்ரீரங்கம்.	3	0	0
25.	சி. ராஜகோபாலா சார்யர், சித்தூர் ...	5	0	0
26.	ஏ. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், பூவிருந்தவல்லி ...	3	0	0

(1917-18) வருஷத்திய சந்தா.

1.	என். ராமாநுஜாசார்யர், ஜார்ஜ்டவுன் ...	3	0	0

வித்வத் ஸதஸ்.

1.	திவான்பஹதூர். வி. ராமாநுஜம் செட்டிகாரு, சேத்துபட்டு	50	0	0
2.	வ. கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர் ...	2	0	0
3.	டி. எஸ். ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர், மசூலிபட்டணம் ...	2	5	0
4.	சி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார், திருப்பதி ...	3	0	0
5.	எஸ். டி. கிருஷ்ணய்யங்கார், மதுரை ...	5	0	0

6. சி. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர் ...	2	0	0
7. எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர் ...	3	0	0
8. ம. சேஷாசார்யர், மயிலாப்பூர் ...	1	0	0
9. ஸ்ரீ. ஜி. ரங்காசார்யர், சின்ன காஞ்சிபுரம் ...	2	0	0
10. டி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், திருவாரூர் ...	1	0	0
11. வ. ராஜகோபாலய்யங்கார், பேரயூர் ...	2	0	0
12. ட. நரஸிம்மய்யங்கார், திருவல்லிக்கேணி ...	25	0	0
13. வி. பத்மநாபய்யங்கார், மயிலாப்பூர் ...	10	0	0
14. வித்யாபூஷணம் ஆ. கோவிந்தாசார்யஸ்வாமி, மைசூர் ...	5	0	0
15. எஸ். கே. சுப்பராயசெட்டியார், சேலம் ...	2	0	0
16. பி. அநந்தாசார்யர், பார்க்டவுன் ...	1	0	0
17. வி. கே. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், சித்தூர் ...	1	0	0
18. ராவ் பஹதூர். எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், மயிலாப்பூர் ...	10	0	0
19. டி. பி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரால் திருவெவ்வுளூரில் வஸூல் ...	19	0	0
20. டி. கோதண்டராமய்யங்கார், தஞ்சாவூர் ...	10	0	0
21. எம். ஆர். குப்புஸ்வாமி ஐயங்கார், தஞ்சாவூர் ...	5	0	0
22. டி. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர், ஸ்ரீரங்கம் ...	5	0	0
23. வி. ராஜகோபாலாசார்யர், சித்தூர் ...	5	0	0
24. வி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், திருவல்லிக்கேணி ...	5	0	0
25. திவான்பஹதூர். டி. டி. ரங்காசார்யர், திருவெவ்வுளூர் ...	10	0	0
26. டி. இ. சடகோபாசார்யர், கூடலூர் ...	10	0	0
27. ராவ்பஹதூர். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், கும்பகோணம்	5	0	0

ஒரு ரூபாய் முதல்.

1. சதுஶ்ஶாஸ்த்ர வேதகல்பதரு சேஷாசார்யர் ...	1	0	0
2. கபிஸ்தலம். மஹா. தேசிகாசார்யர் ...	1	0	0
3. களத்தூர். ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார் ...	1	0	0
4. ஸ்ரீவெங்கடாசார்யர் தேவனூர் விளாகம் ...	1	0	0
5. திருவழுந்தூர். ரங்கராமாநுஜாசார்யர் ...	1	0	0
6. முதலியாண்டான் ஸந்நிதி சேஷாசார்யர் ...	1	0	0
7. திருப்பதி. காசி. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ...	1	0	0
8. ம. கே. ராஜகோபாலய்யங்கார் ...	3	0	0
9. ரங்கநாதாசார்யர், பெருமாள்கோவில் ...	1	0	0
10. சி. ரங்காசார்யர் ...	2	0	0
11. அநந்தாசார்யர், திருப்பதி ...	2.	0	0
12. தேசிகாசார்யர், தண்ணீர் குடம் ...	1	0	0
13. பங்காராசார்யர் திருவெவ்வுளூர் ...	1	0	0
14. டி. எம். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், மேல்மா ...	1	0	0
15. வேணுகோபாலாசார்யர், பூவிருந்தமல்லி ...	1	0	0
16. இஞ்சிமேடு. ரங்கநாதாசார்யர் ...	1	0	0

ஸ்ரீ:

ஸ்ரியை நம:

ஸ்வரூபரக்ஷை.*

அநந்தஸுகுண ஸமூஹமும் கல்வி ஜ்ஞாநாதிக்ய விசேஷமும் நிறைந்த அசேஷ ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ஸந்நிதியில் தாஸன் ஓர் விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்த அபிவ்ருத்தியைக்குறித்து அடியேனுக்குத் தோன்றிய விஷயத்தை, இந்த ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் திருக்குறிப்புக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறேன். அதைப் பூர்த்திசெய்ய ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

அடியேன் சொல்லவந்திருக்கும் விஷயம் 'ஸ்வரூபரக்ஷை' என்பது. அதாவது - நமது ஸித்தாந்தம் விதித்திருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய ஸ்வரூபம் குன்றாமல் அநுஷ்டிக்கப்படவேணும் என்பதே. ஸ்வரூப விவரமும், அதை அநுஷ்டிக்கும் முறைகளும் இவ்விடத்தில் ப்ரவசநிக்கப்படுவது அநாவச்யம். காலவிரிவுக்கு அஞ்சியும் அவைகளைச் சொல்லாமல் நிறுத்திவிட்டேன்.

'அதன் ஆலோசனை என்ன? இப்பொழுது செய்துவருகிற படியே வர்ஷோத்ஸவ ப்ரஸங்கங்களே போதுமா? அல்லது இன்னும் வேறு என்ன செய்யப்படவேண்டும்?' என்பதைச் சற்று யோசிப்போம்.

நம்மவர்களின் நிலையோ, கல்விச்சாலைகளிலும், உத்யோகமாகப்போகும் இடங்களிலும், ஸஞ்சாரத்திலும், விதித்த ஆஹார நியமத்தைக் கைக்கொள்ள முடியாமல் அவைகளைக் கடக்கவேண்டி வருகிறது. ஆந்ஹிகத்தில் ஆஹார நியமம் ப்ரதமாநுஷ்டாநமாக வற்புறுத்தப்படுகிறது. அது சரியாய் அநுஷ்டிக்கப்படாததே

---

* இது, சென்ற மார்கழி மாஸத்தில் பூவிருந்தவல்லியில் நடந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹாஸங்கத்தில் படிக்கப்பட்டது.

புத்திமாருட்டத்துக்குக் காரணம். அது தவறினல் யாவும் தவறும். ஆகவே, ஆஹாரநியமம் அவஸ்யம் கவனிக்கத்தக்கது. தற்காலம் சிலர் தங்கள் நெற்றியில் அணிந்துகொள்ளும் திருமணே ஒருவர் கண்ணுக்கும் புலப்படுவதில்லே. ஸந்த்யாவந்தநமோ மிகவும் பரிதபிக்கத்தகுந்த நிலேயிலிருக்கிறது. இவைகளே யெல்லாம் நினேத்தால், காலத்தின் கொடுமை இன்னும் என்னென்ன தீமைகளே விளேவிக்குமோதெரியவில்லே. தியாசபியின் கொடுமைதீர, அதைத் தீயாய்ச்சபிக்க ஆளில்லே. பாதிரிப் பள்ளிக்கூடமோ ஒருமாதிரி யாயிருக்கிறது. 'விதந்து விவாஹம் அவஸ்யம்' என வியந்து பேசுவார் பலர். இன்னும், பேடல்துரை ஒருபக்கம் பேத்த ஆரம்பித்திருக்கிருர். இதுவுமன்றி, ப்ராஹ்மணேதரர்களில் சிலர், ப்ராஹ்மணர்களே அடியோடு தொலேயவேணு மென்று மல்லுக்கு நிற்கிருர்கள். இவைக ளெல்லாவற்றையும் பார்க்க, நமக்குப்பெரும் பீதி உண்டாகின்றது. அவைகள் நம்மிடம் தாக்காவண்ணம், நாம் ஒரு சிறு அணேபோட வேண்டுவது ந்யாய்யமன்ருே? இவ்வணேயே 'ஸ்வரூபரக்ஷை' எனப்படும். ஒரு விஷயத்தைப்பேசுவதைப்பார்க்கிலும், அதை அநுஷ்டித்துக் காட்டுவதே மிகுதியும் நலம். பெரியோரைக் காட்டிலும், பால்யர்களே நமது ஸித்தாந்தத்தில் சரியாய் அப்யஸிக்கச் செய்தால், மேன்மேலும் வைதிக ஸ்ரீயானது வளர்ந்து பெருகும். இப்படிச்செய்வது வைதிகாபிவ்ருத்திக்கு ஓர் சிறந்தஹேது. இல்லாவிடில், இன்னும் சில நாளில் இவ்வித ஸங்கங்கள்கூட நடையாடாமல் ஒழிந்து ஆஸ்திக மஹாங்களும் கிடைப்பது அரிதாய்விடும்.

இதில் இன்னெருவிஷயம் உளது. அதாவது:—நமது சிறுவர்களுக்கு வயக்ரமத்தில் எவ்வளவு ஸந்தர்ப்ப பேதங்கள் ஏற்பட்டாலும் தம்தம் நிலேதவருதபடி அவர்கள் இருக்கவேண்டும் தன்மையை அவர்களுக்குப் போதிப்பிக்கவேண்டும் என்பது தான். ஒவ்வொரு ஆசாரத்தின் காரணத்தையும், அது தவறினல் உண்டாகும் கேட்டையும் விளக்கமுற நன்குபோதித்தாலன்றி மனிதர் பயனடையார். பால்யத்தில் பள்ளிக்கூடங்களில், நமது

ஒழுக்கங்களுக்கு விரோதமான புத்திமதிகள் புகட்டப்படுகின்றன. பகல் முற்றிலும் அந்த வாஸனையே. அதிலேயே அவர்கள் புத்தி அழுந்திவிடுகிறது. காலக்ரமத்தில் இவைகள் குற்றமெனத் தெரிந்தபின்னர், அவைகளை மாற்றமுடியாமல், அவர்கள் இடர்ப்படுகின்றனர். அதற்காகவே, மாணவப் பருவத்திலேயே, பிள்ளைகட்கு ஸித்தாந்தக் கல்வியும் கற்க ஸந்தர்ப்பம் ஏற்படுமாகில், மற்றொன்று மனத்தில் ஏறாது. லௌகிக கல்வியோ மிகவும் அவச்யமே. அதனுடன் நமது வைதிக மார்க்கப் பயிற்சியும் கைக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று அடியேன் அபிப்ராயப்படுகிறேன்.

ஆகையால், அதற்காக இரண்டொரு பெரிய மத்ய ஸ்தலங்களில் நம்முடைய மாணவர்களுக்கு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ லாட்ஜும், வைதிக முறைமையை அநுஸரித்த ஸித்தாந்தக்கல்வியும் ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். இதற்கு ப்ரதமத்தில் விசேஷத்ரவ்யம் வேண்டு மென்பதில்லை. ஒரு கட்டிடத்துக்கு வாடகை கொடுப்பதற்கும், ஒரு வித்வானுககுச் சம்பளமும், ஆஹாரச்செலவும், பரிசாரகனுக்குக் கூலியும் இருந்தால் போதுமானது. இவற்றை இவ்விதம் ஆரம்பம்செய்து, பின்பு அபிவிருத்திக்கு இடம் தேடவேண்டும். இதை, ஒருலௌகிக அதிகாரி மேன்பார்வைபார்த்து வரவேணும்.

தவிர, நமது பால்யப் பெண்கள் கல்வியைப்பற்றியும் ஒரு வார்த்தைசொல்ல அநுமதி தரவேண்டுகின்றேன். இல்லறத்திற்கு உரிய ஸஹாயங்கள் பெண்களினாலேயே ப்ராயசஃ நடக்கவேண்டியிருத்தலால், அவர்களைப் பாதிரிப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பாமல், நம்முடைய வைஷ்ணவாசாரம் கற்பிக்கப்படும் முறையில் ஒரு பாடசாலை ஏற்படுத்தி, அவர்களை அவ்விடத்தில் படிப்பிக்கவோ, அல்லது க்ருஹங்களிலேயே நமது தர்மாநுஷ்டாநத்தைப் போதிக்கவோ முயலவேண்டும். ஸம்ஸ்க்ருத பாஷை ஸ்த்ரீகட்குப் போதிக்கப்பட்டுவந்தால், பின்னுள்ளாராலும் அப்பாஷை நன்றாய் அபிவ்ருத்தியடையும்.

தவிர, மேற்சொன்னபடி சில பெரிய மத்ய ஸ்தலங்களில் மாத்ரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ கல்விச்சாலை லாட்ஜ் முதலியன ஏற்படுத்துவது போதாது. இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தஸபையின் ஆதரவின்பேரில் சில வித்வான்கள் க்ராமந்தோறும் சென்று "வர்ணாஸ்ரம தர்மபரிபாலநஸபை" என்பதாக ஒரு ஸபை ஏற்படுத்தி, அடிக்கடி உபந்யாஸங்கள் செய்துவர வேண்டும். அந்தந்த ஊர்ப்ரபுக்களையே அவ்வச்சபைக்குத் தலைமை வஹிக்கும்படி ப்ரார்த்தித்து, இவ்விதமாக நம் ஸித்தாந்தம் தழைத்தோங்குமாறு செய்ய முயலவேண்டும். க்ராமங்கள் முன்போல் இப்பொழுது இல்லை என்று சொல்ல நமக்கு நாக்கு கூசுகிறது. க்ராமங்கள் சீர்திருந்தினால் பட்டணம் அவற்றைப் பின்தொடரும். ஆகையால், அங்கிருந்து ஆரம்பம் செய்யவேணும். ஷை சபை மற்றை வர்ணாஸ்ரமத்தாருக்குப் போதிப்பதற்கு ஏற்பட்டதல்ல. நம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் தம்தம் நிலையிலிருந்து வழுவாம லிருப்பதற்காகவேதான்.

மற்றுமொரு விஷயம்: இப்போது ப்ராஹ்மணேதரர்களில் சிலர் ப்ராஹ்மணர்களிடம் கொண்டிருக்கும் விரோத புத்தியை மாற்ற, நாம் அவர்களின்மீது கருணை, ஶமம், தமம், முதலிய நற்குணங்களுடன் கூடியிருப்பதும், அவர்களில் ஏழைகளுக்கு உதவி புரிவதுமே தகுதியான மார்க்கமாகும். வேறு எவ்வித ப்ரயத்நமும் செய்வது தகுதியாகாது. ப்ராஹ்மணனுடைய ப்ரதமகுணம் பொறுமை. இதைக்கொண்டே மேற்சொல்லிய த்வேஷபுத்தியை மாற்றவேணும். பணமுடையவர் இக்கார்யங்களுக்கு முன்வரவேணும்.

எ. கிருஷ்ண ஐயங்கார்.

(திருநெல்வேலி.)

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

மதராஸ்

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்

1917-18-ம் ஸத்திய வர்ஷாந்த அறிக்கை.

1. அங்கத்தினரின் தொகை :—

(வர்ஷ ஆரம்பத்தில்)

முதல் வகுப்பு அங்கத்தினர்	...	51
இரண்டாவது ,, ,,	...	255
ஷை வகுப்பு ஸாஸ்வத ,,	...	1
தீபிகைச் சந்தாதாரர்	...	3
ஆனரெரி அங்கத்தினர்	...	9
ஆக	...	319

(வர்ஷ முடிவில்)

முதல் வகுப்பு அங்கத்தினர்	...	54
இரண்டாவது ,, ,,	...	212
ஷை வகுப்பு ஸாஸ்வத ,,	...	1
தீபிகைச் சந்தாதாரர் ,,	...	29
ஆனரெரி அங்கத்தினர்	...	10
ஆக	...	306

2. ஸபா ப்ரவர்த்தகர்கள் (எக்ஸிக்யுடிவ் போர்ட்) :—

இவர்களுடைய தொகை, வர்ஷாரம்பத்தில், 32; வர்ஷ முடிவில், 37. இவ்வர்ஷத்தில் இவர்கள் 6 - தடவை சேர்ந்தார்கள். ஸபைக்கு ஸம்பந்தமான பல விஷயங்களைப் பற்றி ஆலோசித்துக் கார்யதர்ஸிகளுக்கு அவஸ்யம் அபேக்ஷிதமான உதவிபுரிந்தது டன், கார்யதர்ஸிகளாற் செய்யப்பட்டு வரும் வரவு செலவுகளையும் பரிஸீலநம் செய்து, அவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட கணக்கு களையும் அங்கீகரித்து வந்தனர்.

3. உபந்யாஸங்கள் :—இவ்வர்ஷத்தில் உபந்யாஸமொன்றும் நடக்க வில்லை. இந்த ஸபை ஆரம்பித்த காலம் முதல் ஸபா ப்ரவர்த்த களுக்கு ஒரு முக்கியமான அபிஸந்தி உண்டு. அதாவது - சில வைதிக வித்வான்களை ஸபை வித்வான்களாக ஏற்படுத்தி அவர் களைக்கொண்டு அடிக்கடி நமது மத ஸம்பந்தமாக பற்பல உபந்

யாஸங்களை பற்பல விடங்களிற் செய்வித்து, அவ்வவ்விடங்களில் இருக்கும் ஜநங்களுக்கு நமது ஸித்தாந்தத்தில் ஒரு விஸ்வாஸத்தை ஜநிப்பித்து, அதுவழியாக தர்மாநுஷ்டாநத்தைத் தழைத்து ஓங்கும்படி செய்யவேண்டு மென்பதுதான். இந்த அபிஸந்தியை ஸாதித்துக்கொள்ள பல உபாயங்களைச் செய்தும், இதுவரையில் த்ருப்திகரமான ஸித்தி ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. சிற்சில காலங்களில் சில உபந்யாஸங்கள் நடைபெற்றனவென்பது உண்மையே. ஆனால், அநேக காரணங்களால், அவை உத்திஷ்டமான அபிப்ராயத்திற்கு ஸாதகங்களாக வில்லை. த்ரவ்யக் குறைவே இந்த ஸ்திதிக்கு முக்கியமான ஹேது. ஒவ்வொரு வர்ஷத்திலும் ரூ. 500-க்குக் குறையாமல், ஆஸ்திக ப்ரபுக்கள் ஸஹாயம் செய்யும் பக்ஷத்தில், அந்த த்ரவ்யத்தைக்கொண்டு மநோரதத்தை த்ருப்திகரமாக ஸாதித்துக் கொள்ளலாம். பரமமான ஸ்ரேயஸ்ஸுக்கு ஸாதகமாகும் இம்மாதிரியான ஸஹாயத்தை ப்ரபுக்கள் க்ருபையுடன் செய்ய வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

4. வார்ஷிக மஹாஸங்கம் :—சென்ற 1917ஆ டிஸம்பர் மாஸக் கடசியில், தஞ்சாவூருக்கடுத்த திருக்கண்டியூரில் 7-வது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹாஸங்கம் நடைபெற்றது. அதைப்பற்றிய விசேஷங்களெல்லாம் ஏற்கெனவே ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகையில் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ. உப. சதுஸ்ஸாஸ்த்ர வேதகல்பதரு திருக்குடந்தை சேஷாசார்ய ஸ்வாமி அக்ராஸநத்தை வஹித்தார். மிகுந்த வைதிக ஸ்ரீயுடன் அந்த ஸதஸ் சோபித்தது என்பது அங்கு வந்திருந்த எல்லாருக்கும் தெரியும்.

5. ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை :—யதாபூர்வம் இந்தப் பத்ரிகை நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஸபையின் அத்யக்ஷரான ஸ்ரீ. உப. திவான் பஹதூர் தட்டை டி. ரங்காசார்ய ஸ்வாமியே அதன் ஸம்பாதகராக இருந்து வருகிறார். அநேக வித்வான்களும் விஷய ப்ரதாநத்தினால் அதை ஆதரித்து வருகிறார்கள். ஆனால், அதன் ப்ரசாரம் மாத்ரம் மிதமாகவே இருக்கின்றது. ஆஸ்திக ப்ரபுக்களின் அபிமாநம் அதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கிடைக்கும் பக்ஷத்தில், அதன் மஹிமை குன்றாது அது செழித்து வரும் என்று விஜ்ஞாபித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

6. உபஸபைகள் :—இந்த ஸபை ஆரம்பித்த காலத்தில், மதராஸில் இது முக்கிய ஸபையாக இருக்கவேண்டுமென்றும், வெளியூர்களில் இதை ஆஸ்ரயித்து பல உபஸபைகள் ஏற்படவேண்டுமென்றும் ஒரு மநோரதம் இருந்தது. அந்த

விதமாகத் திருப்பதியிலும் இன்னும் இரண்டொரு இடங்களிலும் முதலில் உபஸபைகள் ஏற்பட்டன. அவையெல்லாம் இப்பொழுது திரோதானத்தை அடைந்துவிட்டபடியால் இந்த ஸபையை ஆஶ்ரயித்ததாக வெளியூர்களில் ஒரு உபஸபையும் இல்லையென்றே சொல்லவேண்டும். ஆனால், இந்த ஸபையை ஆஶ்ரயிக்காமலே, ஸ்ரீரங்கம், திருவாலூர், திருவையாறு, ஆழ்வார் திருநகரி முதலிய பலவிடங்களில் இதைப்போன்ற அநேக வைதிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸபைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆஶ்ரயம் அவ்யாவர்த்தகமே; ஸபைகள் நடைபெறுவதே முக்கியம். ஆகையால் இந்த ஸபைகளைப்பார்த்து நாம் ஆநந்திக்கிறோம்.

7. வரவு சேலவுகள்:—

(ஸபை ஸம்பத்தமாக)

வர்ஷாரம்பத்தில் கையிருப்பு	ரூ.	205-15-7
வர்ஷத்தில் வரவு		1116- 0-0
ஆக	...	1321-15-7
செலவு	...	1182- 9-3
இருப்பு	...	139- 6-4

(வார்ஷிக ஸதஸ் ஸம்பத்தமாக)

வர்ஷாரம்பத்தில் கையிருப்பு	...	225- 4-5
வர்ஷத்தில் வரவு	...	226- 0-0
ஆக	...	451- 4-5
செலவு	...	259- 5-3
இருப்பு	...	191-15-2

இதன் விவரம் அடுத்தபக்கத்தில் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. நமது ஸபையின் அங்கத்தினருள் ஒருவரான ரிடயர்ட் ஓவர்ஸியர் ஸ்ரீ. உப. வாஜபேயம் வே. ஆராவமுதாசார்ய ஸ்வாமி க்ருபையுடன் இந்தக் கணக்கைப் பரிஶோதித்துப் பார்த்து அதை நிர்த்தோஷமென்றும் ஸத்யமென்றும் அங்கீகரித்திருக்கிறார். அது விஷயமாக அவரிடத்தில் நாம் க்ருதஜ்ஞதை உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை மதிராஸ்.

1917-18-ம் வருஷத்திய வரவு செலவு கணக்கு.

			ரூ	அ	பை			ரூ	அ	பை
I. ஸபை	1	வர்ஷாரம்பத்தில் கையிருப்பு ...	205	15	7	1	தீபிகை அச்சுக்கூலி	316	0	0
	2	ஸபைச் சந்தா வரவு	917	2	0	2	,, காகிதம்	378	9	6
	3	தீபிகைச் சந்தா	87	0	0	3	,, வண்டிச்சத்தம்	12	15	6
	4	ஸ்டாம்பு வாபீஸ்	18	8	0	4	,, தெய்யல் ஒட்டுதல் கூலி	23	9	6
	5	தீபிகையின் பழைய ஸஞ்சிகைகளுடையவும், தனியாக அச்சுப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள சில வ்யாஸங்களுடையவும் விற்பனை ...	34	14	0	5	,, சில்லறைச் செலவு	5	13	6
						6	,, ஸ்டாம்பு	117	3	3
						7	,, அச்சுப்பிழை திருத்த	72	0	0
	6	விளம்பரங்கள்	16	4	0	8	ஸபை ஸம்பந்தமான அச்சுக்கூலி	21	6	6
	7	திருப்பதி உபஸபையின் சென்ற வர்ஷத்தியச் சந்தா பாக்கி ...	27	0	0	9	,, ஸ்டாம்பு வகேரா	15	14	6
						10	,, குமாஸ்தா	186	0	0
	8	சென்ற வர்ஷத்தில் அச்சுக்கூலியாக முன்பணம்கொடுத்த வகையில் திரும்பி வரவு	11	4	0	11	,, சில்லறை ஸாமான்கள்	8	1	0
						12	சென்ற வர்ஷத்தில், தகவல் தெரியாமல் வரவுவைத்திருந்த தொகையின் வாபீஸ்	25	0	0
	9	ஆர்ய பால ஸமாஜம் கார்யதர்ஶியிடமிருந்து அச்சுக் கூலிக்காக வரவு	4	0	0		ஆக	1182	9	3
							கையிருப்பு ...	189	6	4
		ஆக ரூ	1321	15	7		ஆக ரூ	1321	15	7
II. ஸதஸ்.	1	வர்ஷாரம்பத்தில் கையிருப்பு	225	4	5	1	திருக்கண்டியூர் ஸதஸ் செலவு	259	5	3
	2	வரவு	226	0	0		இருப்பு ...	191	15	2
		ஆக	451	4	5		ஆக	451	4	5

மயிலாப்பூர், 1-10-18. }

இந்தக் கணக்கு நிர்த்தோஷமாகவும் ஸத்யமாகவும் இருக்கின்றது.
வே. ஆராவமுதாசாரியர், கணக்கு பரிஶோதகர்.

ஸ்ரீ. வாஸுதேவாசார்யர்,
டி. கோதண்டராமய்யங்கார்.
(கார்யதர்ஶிகள்.)